POLARHUNDEN

Nr 2 2008

SVENSKA POLARHUND KLUBBEN

POLARHUNDEN

SPHK på Internet
http://www.sphk.se

ISSN 0282-1478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben.
Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.Tidningen skall också ge information om de polara spetshundraserna samt om hund och friluftsfrågor i allmänhet.
Tidningen utkommer med 5 nummer per år, någorlunda jämnt fördelade över året.
Mars, juni, augusti, oktober och december. Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning.

Artiklar och bilder till POLARHUNDEN sänds till:

Mia Karacs, Västäng 3264, 796 91 Älvdalen
E-POST: polarhunden@glocalnet.net Tel: 0251-109 44

Ansvarig utgivare: Per Agefeldt, Högfors Gustavsberg 327, 691 92 Granbergsdal
tel: 0586-122 90, mobil: 070-592 36 13
Redaktör & Formgivare: Mia Karacs. *(se grå rutan ovan)*
Tryckeri: Grafiska Punkten, Växjö.

Annonspriser i POLARHUNDEN (för företag, kennlar m.m.)

För bokning, kontakta redaktör: **Mia Karacs**. polarhunden@glocalnet.net
Västäng 3264, 796 91 Älvdalen
Tel: 0251-109 44

Textsida:	1/1 sida	1/2 sida	1/4 sida
	1500:-	800:-	500:-

Medlemmar annonserar gratis under vinjetten MEDLEMSANNONSER i slutet av tidningen.
Redaktionen mottager tacksamt material om polarhundar, friluftsliv och berättelser och resultat från aktiviteter m.m. som kan vara av intresse i POLARHUNDEN. Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta insända artiklar. Bilder emottages tacksamt. Fullständig bildtext inkl. fotografens namn skall bifogas. Alla bilder skall vara märkta med namn och adress samt medsänd ett färdigfrankerat returkuvert.

Omslagsfoto: Sven Frederiksen på VM i Åsarna Foto: Casper Nielsen

UTGIVNINGSDAGAR 2008:

Nummer 3:	Manusstopp 6 juni	Utkommer v. 27
Nummer 4:	Manusstopp 29 aug.	Utkommer v. 39
Nummer 5:	Manusstopp 14 nov.	Utkommer v. 51

Medlemskap i Svenska Polarhundklubben:
Årsavgiften är 300:-, familjemedlem 50:-. Medlemskap erhåller DU enklast genom att ringa till Svenska Kennelklubben (SKK). Telefon 08- 795 30 50. Du uppger att det avser medlemskap i SPHK, kennelklubben tar samtliga uppgifter, glöm inte att uppge DIN RAS.

Frågor rörande medlemskap och adressändring:
Freddie Åkerlind Nytomta gård, ED 80 686 94 Rottneros. Tel: 0565-604 46
Mail: freddie.akerlind@telia.com

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

är den enda officiella rasklubben för de stora spetshundraserna, alaskan malamute, grönlandshund, siberian husky och samojed. Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.
Svenska Polarhundklubbens målsättning är att kontinuerligt skapa goda förutsättningar för hunden, hundägaren och hundägandet genom att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt samt exteriört fullgoda rasrena polarhundar att bevara och utveckla rasernas specifika egenskaper och verka för utveckling av praktiskt bruk av dessa raser som bl a draghundar. att informera och sprida kunskap om hundens beteende, dess fostran, utbildning och vårdatt bevaka och arbeta med frågor som har ett allmänt intresse för hundägaren och hundägandet att skapa och vidmakthålla goda relationer mellan omvärlden och hundägaren och hundägandet.
Klubben arrangerar också officiella utställningar med certrättigheter. Vi har idag cirka 1300 medlemmar.
Klubben är indelad i 6 distrikt. Övre Norra, Nedre Norra. Gävle-Dala. Mälardalen, Södra distriktet, och Västra distriktet.

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordförande:	**Per Agefeldt** Högfors Gustavsberg 327 691 92 Granbergsdal	per.agefeldt@mailbox.swipnet.se Tel: 0586-122 90 Mobil: 070-592 36 13
Sekreterare:	**Agneta Nilsson Hörnlund** Sandbäcken 1 542 91 Torsö	sekreterare@sphk.se Tel: 0501-199 54
Kassör:	**Gunilla Mellgren** Torps-Viken 256 840 12 Fränsta	gunilla@bhc.se Tel: 0691-302 02 Mobil: 070-681 64 77

Kontaktpersoner till distrikten:

Övre Norra:	Johanna Adolfsson	Tel: 070-22 80926
Nedre Norra:	Pernilla Persson	Tel: 0670-12508
Gävle Dala:	Lena Lindberg	Tel: 0243-19852
Mälardalen:	Britt Forsgren	Tel: 08-550 930 43
Södra:	Johan Grönberg	Tel: 0481-33020
Västra:	Rose-Marie Eklund	Tel: 0301-21223
Västra:	Jan-Erik Engebretsen	Tel: 0565-85183

SPHK:s rasklubbar-Sveriges enda officiella

Alaskan Malamute:	**Karina Andreasen** Syrenstorpsvägen 20, 830 05 Järpen Tel: 0647-10460, 073-063 80 99	nighttrail@nighttrail.com
Grönlandshund:	**Åke Wedin** Torps-Viken 256, 840 12 Fränsta Tel: 0691-302 02	wedin@bhc.se
Samojed:	**Håkan Nisula** Åsvägen 8, 660 60 Molkom Tel: 0553-104 44, 070-228 66 51	hakan.nisula@karlstad.se
Siberian Husky:	**Birgitta Mjöberg** Dalgatan 51, 796 31 Älvdalen Tel: 070-385 96 50	

Tävlingsekreterare:	**Trude Mathisen** Sågtäckten 539, 820 72 Strömsbruk Tel: 0650-740304, 073-0291 878	barrongiz@icqmail.com
Utställningsekreterare:	**Hélène Moubis** Åsen 205, 830 70 Hammerdal Tel: 0644-103 35, 0706-416 515	voxcelestas@yahoo.se

Gunnel Åkerlind till minne

Gunnel Åkerlind lämnade oss efter en tids sjukdom den 16 april. Våra tankar går i första hand till Freddie och barnen Ulrika och Johan.

Gunnel var en människa som ville förändra och förbättra. Hon var under många år medlemssekreterare i SPHK och lade sig vinn om att alla människor som har en polarhund också ska vara medlem i klubben. Gunnel tyckte att det är viktigt att vi finns i en klubb och tillsammans driver de frågor som är viktiga för våra raser. Tidningen Polarhunden hade en särskild plats i hennes hjärta. Hon såg tidningen som kittet som håller samman klubben, och hon ansåg att tidningen är det naturliga informationsorganet för SPHKs medlemmar.

Gunnel var under flera år ansvarig för omplaceringsverksamheten i vår rasklubb för Siberian Husky. Det finns många människor i det här landet som genom Gunnels försorg fått möjlighet att bli lycklig ägare till en Siberian Husky. Jag tror ändå inte att det var människornas lycka som drev Gunnel att lägga ner massor med jobb på att hitta nya hem till hundarna. Nej, jag vet att det var hennes önskan att hundarna ska ha ett bra hem och leva ett gott liv som var hennes drivkraft, och där var hon inte beredd att kompromissa.

Gunnel Åkerlind var en rakryggad människa som stod för sina åsikter och som drev de frågor som var viktiga för henne, klubben och framförallt för hundarna. Vi är djupt tacksamma för Gunnels insatser under många år i klubben och vi delar sorgen med hennes närmaste.

SPHK
Per Agefeldt, ordf.

POLARHUNDEN
Nr 2 2008

En trött men lycklig Tanja, siberian husky **Foto:** Håkan Lindström

April, april du dumma sill..... I skrivande stund är det fortfarande april, skämtens månad, eller? Jag slapp i alla fall aprilskämt från familjen. Hur var det med Er andra? Ingen av oss i HELA Sverige har sluppit undan vädrets skämt i alla fall. Vår, vinter, vår, vinter.... Hur ska det vara egentligen? Vad ska man förbereda sig på? Ta fram 3-hjulingarna - eller fortsätta med släden? Det tråkiga är väl att den här snön som nu kommit till oss i Älvdalen igen är omöjlig att köra på. Det blir bara slask av det, nu får det räcka! Förra helgen var hundgårdarna helt utan is och snö och jag passade på att rensa dem ordentligt efter vinterns gömmor. Ni vet ordspråket ”det som göms i snö, kommer upp i tö”, och det kan man lungt säga att det gör. Nu, fyra dagar senare, är gårdarna fulla av snö igen, suck.
Vi har passat på att åka på det mesta som har varit i närheten denna vinter så jag har träffat många av Er. Jättekul! Nu återstår 1 maj utställningen i Västerås med årsmötet, sen är det inget mer inplanerat. Förhoppningsvis har då våren kommit och man kan passa på att bygga om, bygga till och reparera hundgårdar och kojor :-), se över slädarna och fixa det som behövs.

Jag hoppas att ni får en jättetrevlig vår och sommar med långa sköna skogspromenader och bad tillsammans med Era hundar.

//Mia

INNEHÅLL

Till minne av Gunnel Åkerlind . 2
Ledarskallet 4
Aktivitetskalender..... 5
Nya medlemmar 6
Södra..... 7
Samojed 12
Mälardalen..... 18
Alaskan malamute..... 19
Alaskan malamute special
av Louis Liljedahl 22
VM Special..... 27
Beaver trap Trail 2008..... 39
Nedre Norra..... 42
Gävle-Dala..... 44
Grönlandshund 45
Polardistans 2008..... 48
Övre Norra..... 51
Mitt första Fäboddrag 55
Siberian husky..... 59
Västra..... 61
Medlemsannonser..... 63

LEDAR SKALLET

Tack!
Jag känner att det finns all anledning att börja det här Ledarskallet med att rikta ett stort tack till alla arrangörer och funktionärer som gjort den gångna säsongen till en fantastisk upplevelse för alla som tycker om att köra hund. Det är alla ni som ställer upp ideellt som gör alla våra tävlingar och arrangemang möjliga. Ett stort och varmt tack till er alla!

WSA-VM
Under vecka 10 arrangerade Nedre Norra ett fantastiskt VM i Åsarna. De tävlingsmässiga förhållandena var utmärkta och de utländska deltagarna var imponerade. För första gången (såvitt jag vet) kunde också publikintäkter bokföras på ett polarhundsarrangemang i Sverige. Det är nog inte för mycket sagt att VM innebar ett publikt genombrott för draghundssporten i vårt land. Jag vill rikta ett stort tack till Nedre Norra, och samtidigt gratulera många SPHK-deltagare till såväl medaljer som fina placeringar.

Polar Distans
SPHKs distanstävling, som arrangeras av Västra, växer och får allt fler deltagare. Årets upplaga var inget undantag, 58 spann var anmälda och 49 startade. Glädjande är också att hela 76 % av de startande fullföljde, trots usla vädermässiga förhållanden. Västra distriktet har byggt upp en mycket väl fungerande organisation som gör ett fantastiskt jobb. Vi riktar ett stort tack till Västra, och vi gratulerar våra framgångsrika SPHK-deltagare.

SPHKs rasklubb för Samojed och Svenska Samojedringen (SSR)
Svenska Samojedringen fattade vid sitt årsmöte beslut om att avveckla klubben. Ett sådant beslut måste bekräftas av ytterligare ett möte. Det mötet kommer att äga rum i november. Vi hoppas och tror att SSR vid det tillfället kommer att fatta det slutgiltiga beslutet att avveckla sin verksamhet. Det är viktigt att vi i såväl SPHK Samojed som i distrikten ser en sammanhållen klubb för alla samojedägare som en möjlighet. Vi blir flera och det betyder att vi kan göra mera.

Cert i bruksklass
Jag börjar förstå att det finns en rad missförstånd omkring frågan. Det känns angeläget att slå fast att inga beslut ännu har fattats. SPHKs styrelse har aldrig haft en tanke på att likrikta våra fyra raser. Vi har heller aldrig haft en tanke på att samma krav ska gälla för alla fyra raserna. Vi anser att det är rasklubbarna som ska arbeta fram det förslag som ska gälla för respektive ras, och vi anser att det är respektive rasklubbs årsmöte som ska ta beslutet. Däremot kommer SPHKs styrelse att verka för att reglerna likställs där så är möjligt. Det gäller exempelvis i pulkastil där vi, av ren omtanke om våra arrangörer och deltagare, måste försöka att hitta distanser och vikter som passar flera. På så sätt blir det flera som kan meritera sina hundar vid samma provtillfälle. SPHKs styrelse kommer även fortsättningsvis att verka för att cert ska delas ut i bruksklass utifrån ett regelverk som godkänts av respektive rasklubb och samordnats av den utsedda arbetsgruppen.

Vår och sommar
Nu går vi polarhundsmänniskor in i en lugnare fas i våra liv. Våren är så sakteliga på väg, även om den i skrivande stund (10 april) tycks ha tagit en rejäl paus. Var ändå så säker på att den såväl som sommaren dyker upp. Jag vill ta tillfället i akt att önska er alla en skön och solig sommar.

Ha det!
Per Agefeldt, ordf.

Aktivitetskalender

2008

080912-13	Barmarksträff med kring-aktiviteter, Västra
080913-14	Höstträff, Bjursås, Siberian Husky
081025-26	Aktivitetshelg, Kloten Mälardalen

Utställningar

2008

18 maj	Junsele, Nedre Norra
17 aug	Hammerdal, Nedre Norra
13 sept	Simmartorp, Västra
13-14 sept	Bjursås, siberian husky
05 okt	Västerås, Mälardalen
02 nov	Hökensås, alaskan malamute

Morvallen, Rolands hundar. **Foto:** Malin Aspaas

Svenska Polarhundklubben, SPHK
hälsar våra nya medlemmar
VARMT VÄLKOMNA

Övre Norra
Monica Juntti

Nedre Norra
Kjell Ivar Lundholm, Anders Långström, Maria Näslund, Catharina Haarstad Nyberg, Alexander Jonsson, Anna Kårvik, Georgette Wandenberg, Ida Olsen

Gävle-Dala
Helen Petersson, Barbro Karlsson, Annika Lönnström, Barbro Karlsson, Christian Nordell

Mälardalen
Christina Forslund, Jo-Anne Norén, Peter Enleson, Julia Hultqvist, Stina Lektorp Carlgren, Anders Ryttinger, Chris Ryttinger, Ann-Kristin Wigren, Victor Göthe, Mattias Lundgren, Kariitta Rytinger, Elisa Sääs, Ari Väliämäki

Västra
Maria Eriksson, Martina Eriksson, Rebecka Eriksson, Jenny Hermansson, Marie Johansson, Linda Söderström, Beatrice Hemberg, Kerstin Olsson, José Perez

Södra
Malin Granqvist, Olof Wahlström, Brandon Andreasson, Johan Bjurlid, Kristina Hansson, Ulrica Karlsson, Sofia Nilsson, Marcus Ottosson, Susanne Svensson, Axel Kendrup, Nafija Ibrakovic, Annika Tell Olsson, Maria Pålsson, Mats Tell, Gunilla Janesson, Suzanne Kalthoff

Nytt från SKK! pg 1177-5, Skall endast användas i undantagsfall.
Du som vill bli medlem i SPHK. Gör så här: Ring SKK, 08-795 30 50 (telefontider mån-fre 10-12 och 13-15, eller skicka E-post: medlem@skk.se. Du kommer nu att direkt få ditt medlemsnummer och ett inbetalningskort med OCR- nummer. SKK får på så sätt med alla uppgifter som de behöver och färre fel kommer att uppstå för den enskilda medlemmen. Betalar du in din medlemsavgift snabbt, så är är det klart inom 1 vecka. Som medlem i SPHK, kan du ta del av en mängd aktiviteter. Gör det och träffa likasinnade. **Du kommer inte att bli besviken.** Tjatar gör jag, och det ger resultat: Kontrollera ditt medlemskap, så att du slipper ”glapp” i distributionen av vår fina medlemstidning, POLARHUNDEN. Glöm ej heller att ändra din adress, om du flyttar. Snabbast går det om du ringer SKK, se ovan, tider och nr och e-post.

Svenska polarhundklubben ökar stadigt sitt medlemsantal månad för månad, vilket känns mycket tillfredställande för en medlemsansvarig.

Hälsningar Freddie Åkerlind / medlemsansvarig SPHK

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN SÖDRA DISTRIKTET

Ordförande
Johan Grönberg
Ryets väg 12
380 40 Orrefors
tel: 0481-330 20
gronberg309@hotmail.com

Sekreterare
Mari Christoffersson
tel: 0474-405 75
mari.christoffersson@bahnhof.se

Kassör
Anne Andersson Grönberg
tel: 0481-330 20

www.sphk.se/sodra
sphksodra@passagen.se

Sista ordet från ordförande i södra

Japp, nu är det dags att släppa över ordförarskapet till någon annan. Det har varit en givande tid med södra, men nu är det tid att gå vidare med andra projekt.
Jag kommer att hålla på med en hel del inom barmarkkörning t.ex.

Det var kul att så många körde på VM från södra och att se Södras flaggor vaja på tävlingsområdet. Själva arrangemanget var verkligen proffsig. En stor eloge till Nedre Norra för detta jättejobb som dom har gjort.

I skrivande stund vet jag att vi har fått in massor med anmälningar till Södras utställning i Vaggeryd så vi har fått blixtinkalla en domare till. (Mer jobb men också mycket mer skoj).

Vill passa på att tacka alla som har hjälp till att göra min tid som ordförande i södra så problemfri och rolig som den har varit. Ses vi inte i Vaggeryd så ett stort tack och vi ses säkert framöver på någon träff eller tävling

Ordf. Johan Grönberg

VILDMANNENS **Draglinor och tillbehör**
Ring för prislista
F:a Bosse Lindström
Holm 14 Idenor
824 91 Hudiksvall
Tel/Fax: 0650-56 10 88
Mobil: 070-653 71 80
http://www.vildmannensdrag.com
CENATURIO

Hundkörning • Utrustning
Tillverkning • Skärslipning

Min första slädtävlingssäsong 2008!

Efter en höst med mycket träning med hundarna och förberedelser med att skaffa alla saker som behövs på snö t.ex. 1 släde, så for jag, Kenneth och hundarna upp till Stenträsk utanför Umeå. Där skulle vi bo i 2 veckor med Adam och Sandra för att träna på snö.

När vi kom dit var det dock knappt någon snö, utan isbana kan man kalla det och det var en stor besvikelse att ha kört 130 mil uppåt landet med förväntningar på mycket snö. Vi hade alltså bättre träningsmöjligheter hemma i Skåne…

Donald och Marie på Indian Tribe Husky´s hade dock några spår de kunde köra på utan större problem och de var vänliga och lät oss köra där. Efter några dagar fick vi äntligen mer snö så vi kunde starta direkt ifrån stugan och vilken fin underbar natur vi fick uppleva där. Där fanns hur mycket vägar som helst att köra.

Efter 2 veckor så for vi vidare till Lillholmsjö där jag skulle starta min första slädtävling. Jag började första träningsdagen där med att köra helt vilse och hittade inte tillbaka. Hundarna var nästan helt slut och vi fick stanna flera gånger.

Det visade sig att vi kommit in på medeldistans banan (med 2 hundar). Till slut mötte jag ett storspann som också var vilse och vi lyckades tillsammans hitta tillbaka fast vi kom till starten av banan istället för slutet. Hundarna fick såklart vila dagen efter. Jag skulle starta i 2-spanns klassen då jag bara har 2 hundar som var lämpliga att starta med.

Nervöst var det vid start, men det gick undan som bara den, spåren var kanon bra och hundarna verkade ha piggnat till igen efter vilan.

Vi la oss på en 1:a placering första dagen och jag var såklart väldigt nöjd med detta och trodde inte det var sant. Dagen efter så gick det dock inte lika bra då ett annat spann trasslade in sig i oss där vägarna gick ihop. Så där gick vi tyvärr miste om massor med tid. Men hundarna hade funkat bra och vi kom på en 3:e plats och vi var väldigt glada för det.

Vi hade ju äntligen genomfört vår första tävling och lyckats komma i mål!!

Efter lite mer än 2 veckor hemma i Skåne, var det dags att ta sig uppåt igen.

Denna gången körde jag och hämtade Sussie och Johan Grönberg i Småland för att sedan ha sällskap upp till Särna med dom. Ulf och Gunilla var snälla som lät oss bo hos dom det tackar vi så hjärtligt för. I Polarhundsmästerskapet var det bara 2 stycken i min klass, 2x5 km.

Tyvärr så kunde jag inte hjälpa hundarna så mycket då spåren var väldigt djupa och jag hade snö upp till knäna på vissa ställen. Det var tufft både för mig och hundarna. Vi fick en dålig tid men mitt mål var att försöka köra bättre dag 2.

Dock blev det inte så då vi alla 3 var trötta, vi kom 5 sekunder senare i mål dag 2.

Efter en trevlig kväll med middag och prisutdelning så var det dags att ta sig hem till Skåne morgonen därpå. Vi skulle starta vid 7.00 men när vi vaknade var det –29 grader och bilen ville inte starta med vilka medel vi än använde. Kändes jättekul när man visste hur många timmars resa vi hade hem. Efter bärgning till ett uppvärmt garage startade bilen och vi kom iväg vid 17.00 på kvällen, vilket innebar att jag var hemma vid 05.00 på morgonen. Jag kan berätta att en motorvärmare blev installerad genast samma vecka, man lär sig av sina misstag.

Efter 1 veckas träning hemma var det dags att köra uppåt igen för mig, Kenneth och Jane. Först körde vi till Mora för att hämta upp Heidi och Kelpo som jag så snällt fick låna av Helena Inkinen på kennel Helinkajas. Jag skulle för första gången starta i 4-spanns klassen. När vi hämtat upp dom så fortsatte vi mot Särna där vi skulle bo i stuga.

På fredagen dagen innan tävlingen testade jag de 4 hundarna på en 2 km sträcka för att se så allt funkade. Det var inga problem och de sprang på som bara den.

På lördagen körde vi till Nornäs där Rasmästerskapet skulle gå.

Idag var jag verkligen mer nervös än vanligt.

En timme innan start så lyckades den ena tiken bryta 2 av sina klor så det började blöda rejält. Min tanke var ju genast att jag bara skulle kunna starta med 3 hundar.

Men då hon började gå rundor utan att bry sig så bandagerade vi henne och satte på socka och hon gick som om ingenting hade hänt. Så det var ingen som såg det som någon fara för henne att starta.

Starten gick och hundarna for iväg, denna gången började dock Dite att hoppa på Vittra precis som om hon ville leka. Jag lyckades få henne till att börja koncentrera sig på att springa istället. Det gick undan kan man säga och jag ramlade i de skarpa svängarna och hade snö ända upp i ansiktet. Jag lyckades ta mig upp på släden och bara skrattade för det var verkligen kul att köra, hela banan var kanon. Jag blev omkörd men det gjorde mig inget för hundarna gick kanon med tanke på hur de gått hemma senaste tiden och de funkade så bra tillsammans med de lånade hundarna. Som sagt jag skrattade verkligen mig igenom hela banan. Resultatet dag 1 blev 7:de plats av 14.

Tanken var om hundarna skulle orka en dag till? Skulle jag lyckas behålla min plats? På söndagen var jag ännu mer nervös men kände ändå att jag hade lite mer kontroll på allt. Det var varmt denna dag och hundarna fick inte i sig så mycket vätska som jag önskat tyvärr.

Starten gick och hundarna satte iväg dock, inte så snabbt som dag 1. Spåren var tyngre idag. Jag såg svängen komma som jag ramlat av i igår och tänkte att jag skulle stå kvar men vad händer, jo exakt samma sak. Herregud, hur kan man göra samma misstag 2 ggr, upp med detsamma och på det igen.

Efter några km så började hundarna snappa snö och jag bara tänkte hur ska vi kunna ta oss till mål? Vi kämpade vidare och hoppades på att ta oss runt. I slutet av banan så fick jag följe av några 6 spann.

Det var trevligt och hundarna fick upp lite energi igen i alla fall. När jag såg skylten 800m blev jag lättad.

Väl i mål verkade det som om många kört ganska bra ändå och jag trodde att jag kommit långt bak i resultatlistan. Men det kändes lite som om det kvittade för det hade verkligen varit en rolig tävling och hundarna hade gått bra så vi var nöjda. Vi väntade in Joakim Persson som tävlade för första gången i släde och med i spannet hade han Starax BettyBoop. Grattis till debuten.

Efter att ha rastat hundarna och sagt hejdå till folk begav vi oss hemåt, utan att veta resultatet. Sandra skickade ett kärt sms och berättade att jag låg kvar på samma plats, så en 7:de plats av 14 startande blev det. Jag var ju givetvis jättenöjd med att ha hamnat i mitten av resultatlistan.

När vi var hemma igen var det dags att börja träna vidare inför VM där jag skulle starta med Vittra och Dite. Men nu skulle dom klara 3 dagar i rad.

Jag blev sjuk någon dag innan vi skulle åka upp men jag ville såklart inte missa VM så jag och Kenta tog oss uppåt. Denna gång var det bara 90 mil att köra. Tyvärr var jag ganska så sjuk hela veckan och tikarna var i höglöp hela helgen.

Kenta tyckte inte jag skulle starta på söndagen efter att ha spytt som en kalv hela morgonen, men vem kan hindra mig när det gäller tävling och särskilt ett vm.

Så trots detta så lyckades vi kämpa oss igenom alla 3 tävlingsdagarna jag, Vittra och Dite :). Vi hamnade på en 21:a plats av 25 och det är vi jätte nöjda med efter omständigheterna. Jag kan ju försöka att kortfattat berätta de 3 tävlingsdagarna.

Fredagen gick ju bäst av alla dagarna, trots att jag fick trassel i starten, 1 kiss stopp och 1 bajs stopp på Vittra + ännu ett trassel. Spelar ingen roll hur mycket man rastar henne innan tyvärr. Vi körde om 1, och vi låg på 20 plats första dan.

2:a dagen så ville Dite knappt springa i början och jag försökte få igång henne, efter ett tag kör syd afrikanen Stephen om mig och hundarna börjar äntligen gallopera, jag försöker köra om honom efter ett tag men då springer Dite åt sidan framför hans spann och vägrar nästan gå framåt. Hon var mer intresserad av hanarna än racet. Jag låter han köra om igen för att ej förstöra för dom. Vi kör tillsammans in i mål och tiden denna dag blev ju inte den bästa.

Dag 3 Jag mådde ej så bra, men valde att starta ändå, mitt mål var att försöka ta oss runt på nått sätt. Dite börjar krångla redan i starten och börjar busa och bita Vittra i nacken/halsen jag får stanna och alla i starten ser mig fortfarande....jag säger till Dite att koncentrera sig går tillbaka till släden men trots detta fortsätter hon en bra bit till. Jag suckar för mig själv. Hur ska detta gå...vi går nästan uppför backen men plötsligt kommer min räddning, Elio Ronconi från Schweiz kommer körande med sina hundar och mina börjar äntligen gallopera. Hans hund är lite brydd över mina hundar och Vittra var inte sen på att säga emot eftersom hon är extra känslig vid löp. Efter ett par omkörningar av varandra så börjar vi köra sidan om varandra och hundarna börjar då acceptera varandra. Och vi kan njuta av körningen och hinner byta några ord med varandra. Han tyckte att det var en väldigt bra tävling och väldigt bra arrangerad. Vilket även jag tyckte såklart. Bra jobbat alla som hjälpt till och fixa denna stora tävlingen.

I slutet av banan vägrar nästan mina hundar att springa i mål antagligen för den stora publiken och högtalarna, jag drar släden mot mitten för att få dom till att ej gå ut i sidan. Men till slut så kommer vi in i mål.

Jag är så lycklig över att vi klarat det och Elio från Schweiz kommer fram, tar mig i handen och ger mig en kram och jag tackar för ett bra race :) Tack till alla andra som kom och grattade mig i mål :)

Och tack till min älskling Kenneth som ställt upp som handler hela tiden och vallat alla dagarna, du e super.

Det var verkligen ett bra slut på tävlingssäsongen och man har lärt sig massor av att vara på dessa 4 tävlingarna. Lärt känna massor med trevligt draghundsfolk.

Men det som jag har lärt mig allra mest på dessa tävlingarna är att man kan tävla och ha kul fastän man inte vinner. Vissa undrar varför man tävlar om man ändå inte har någon chans att vinna? Jo för att det är så himla kul och så får man en chans att se vad hundarna går för.

Jag vill tacka alla för en trevlig slädsäsong 07/08 och önskar alla en riktigt rolig säsong 08/09.

Hälsningar Iréne Ax, STARax Kennel

Ordförande
Håkan Nisula
0553-104 44, 070-228 66 51
hakan.nisula@karlstad.se

Vice ordförande
Anneli Jönsson
Nyponstigen 11,
260 24 Röstånga
0435-91488
kennel@deejasome.com

Sekreterare
Linda Almqvist
Gerstorp Tjärarp,
585 99 Linköping
tel: 013-583 73
snotrollens@telia.com

Kassör
Helen Werner
Alvägen 3, 736 32 Kungsör
0227-143 88
helene.werner@telia.com

Ledamöter
Kjell Jonsson
Helene Larsson
Ann Lundgren
Kvarnsveden 64, Stora Skedvi
0225-400 83
webmaster@polarvargen.com

Suppleanter
Eva Skullman
Häijan, Syrendungen
614 96 Östra Ryd
011-740 81
073- 832 04 37
ossyskullman@hotmail.com

Johan Hultberg
Vresselvägen 18
275 94 Sjöbo
046-631 16
hultbergarna@telia.com

Rasklubbens PG 238354-5 **http://samojed.sphk.se**

Jag tackar för förtroendet

Att med stor majoritet bli vald till ordförande i en förening som jag valt att tillhöra pga. min nyvunna hobby/livsstil förpliktigar. Men vet ni vad ni valt?
Rasklubben för Samojed har fått en ordförande som tidigare varit ägare till två strävhåriga taxar, två labradorer, ett otal marsvin, vita möss, guldhamstrar, kaniner, sandekorrar samt olika burfåglar. Ni har fått en vetgirig och nyfiken ordförande som i ungdomsåren smusslade in igelkottar i hemmet för att undersöka hur de skulle se ut då de låg i dvala. Experimentet stoppades av mor då hon ertappade mig när jag försökte mata igelkottarna med huggormar. Ni har fått en sportande ordförande som söker fysiska och mentala utmaningar. Så gott som dagligen är han ute på en löptur och då oftast med två hundar fastspända i midjebältet. Han trivs väldigt bra när han tränar sina åtta Samojeder. Ofta är sex st fastspända framför trehjulingen, alltför sällan framför pulkan eller släden eftersom snön saknas i Molkom, 3 mil norr om Karlstad där han bor och tillsammans med sin fru Christina driver Bielkersmils kennel. På träningsturerna drömmer och planerar han om en framtida långtur genom den svenska fjällvärlden, med start i Treriksröset och avslut där snötäcket upphör.
Han kittlas av tanken att redan Amundsen och Nansen insåg vilken uthållig, lyhörd och sällskaplig draghund Samojeden är genom att använda den på sina expeditioner. Han blir glad då Samojeden dyker upp i olika resultatlistor för då tror han att den hunden har ägare som aktiverar sin hund och för honom är det viktigt att hunden har ägare som inte låter Samojeden vara en ensam innehund. Han tycker också att det är bra att Samojeden syns i olika sammanhang eftersom det ökar allmänhetens intresse för rasen.
Styrelsen har redan hunnit med två telefonmöten och vi kommer att träffas live i Stockholm en helg i maj.
Vi har många frågor på vår agenda men om jag ska välja ut två som prioriteras detta år så är det utformningen av ett barmarksprov och givetvis förslaget om cert enbart ska dela ut i bruksklass f o m år 2012 och vilka kraven skall vara för att få starta i bruksklass. Det är viktigt att styrelsen, genom hemsidan och Polarhunden, klargör hur ni medlemmar kan komma till tals i detta arbete och hur och när beslut skall fattas. En uppfattning vad vår rasklubb tycker om idén med cert enbart i bruksklass fick vi som bevistade årsmötet. Då röstade 35 % för cert i bruksklass (27 av 77), 45% vill ha kvar nuv. regelverk (35 av 77) och 20% avstod att rösta (15 av 77).
I arbetsgruppen ”cert i bruksklass” ingår för rasklubben Samojed Linda Almqvist och Anneli Jönsson – Delge dem era synpunkter.

Med förhoppning om ett riktigt hundår !!
Håkan Nisula

Amanda Sääf inför Furudal

”Min berätelse: Jag vaknade up, mamma vekte mig, vi skulle up och åka i väg till tävling! Jag var as tröt Fast mamma tvingade bort mig up ur sägen direkt. När vi åkt. så sa jag kan ja såva utt i mårgon? Mamma sa då nej för vi skule up imorgon med. Hon sa att vi fick såva ut på sportlåvet // Amanda Sääf, Karlskoga.”

Styrelsen tackar alla för en trevlig vecka och ett extra tack till våra sponsorer som i år var:

Agria, Bean-bag, Best Friend, Biodistra/PlaqueOff Animal, Boett reflexer, Direkttryck/ Trollbäckens Hundhantverk, Dragråttan, Fodax, Gunillas Glas, Happyart, Hundshop, Indra hundsmycken, Jycke-Tryck, Kontor.ett, Mr-koppel, Parma, Royal Canin, Snötrollens kennel, SRI Publication, Sveland, Swedsams kennel, Söderköpings hund och katt, Teba, Varg-rapp, Vattnadals kennel, Vibri och Vildmannen.

Årets Samojed 2007:
PDP S(POLAR)CH Snötrollens Oppas Kerak.
Uppfödare och ägare:
Linda Almquist och Fredrik Petri

Dommer på Verdens største Samojedearrangement

Af Freddie Klindrup

Først i maj 2007 fik jeg en mail fra raceklubben for Samojed i Sverige om jeg kunne dømme på deres racespecial, der hvert år afholdes i forbindelse med NM i slædekørsel, træk mv. I år fra den 15. til den 18. februar. Man forventede 80 – 85 hunde til udstillingen, der skulle foregå udendørs og med åben kritik. Jeg takkede ja og glædede mig til at komme til Furudal i det nordlige Dalarne, og håbede naturligvis på, at vejret ville være fint.

Inden udstillingen blev jeg kontaktet om hvor mange hunde jeg kunne dømme, da man havde mange, der gerne ville melde deres hund til. Svensk Kennel Klub har en regel om maksimum 80 hunde pr. dommer pr. dag, men gav dispensation til, at jeg måtte dømme op til 100 hunde. Da jeg ankom, fik jeg at vide, at klubben havde været nødt til at afvise adskillige tilmeldinger, da man rundede de 100 tilmeldte. Det er naturligvis en stor glæde for en dommer, at så mange vil udstille deres hunde under en.

Selve udstillingen var fredag og foregik på en frossen sø ved en hytteby, hvor de fleste deltagere havde lejet hytter og havde hundene stående i stake-outs udenfor hytterne. Der var vel omkring 200 samojedhunde samlet på samme sted i en lille uges tid. Der var kommet hunde fra Norge, Sverige og Danmark.

Det var samojeder, som enten skulle deltage i udstillingen eller være med til løb, og faktisk var de allerfleste af de deltagende hunde i udstillingsringen også med til løbskonkurrencen de følgende dage.

Da vi startede udstillingen klokken 08.30 på den frosne sø var der minus 15 grader. Men vejret var med os, solskin og ingen vind, så da solen fik magt steg temperaturen til ca. minus 5 grader.

Det er naturligvis en stor udfordring at skulle dømme så mange hunde og være færdig til en bestemt tid for ikke at stå med de sidste hunde og afsluttende konkurrencer i mørke. Ligeledes havde klubben anmodet om, at der for hver hund blev givet en åben kritik, hvilket også tager lidt ekstra tid. Uanset hvor mange hunde man skal dømme på en dag, skal både de første og sidste hunde have samme behandling. Planlægning af tiden hjælper på dette. Man laver et tidsskema som selvfølgelig helst skal overholdes, og selv om tiden skulle skride en smule, sker der jo ikke noget ved det.

Af programmet fremgik, at der var frokostpause efter bedømmelse af hannerne, for at en anden kunne dømme barn og hund. Min frokost blev indtaget udendørs, men da var temperaturen kun minus 5 grader. Efter frokost gik jeg i gang med at dømme tæverne.

Der var tilmeldt 10 veteraner, og som dommer er det herligt at se, at de "gamle" hunde stadig havde en godt kondition og absolut ikke var præget af alderen.

I de afsluttende konkurrencer skulle jeg finde BIR og BIM hvalp, junior, unghund, brugshund, champion og veteran. Og sluttelig udstillingens BIR og BIM.

BIR blev SUCH PDP Swedsams Walk on Top, som jeg senere fik fortalt også var BIR på sidste års special samt årets Samojedtaeve i Sverige 2007. En tæve med virkelig effektive bevægelser.

Herefter var der bedømmelse af opdrætsklasser. Der var tilmeldt i alt 8 klasser, hvoraf 6 stillede til bedømmelse. Så mange har jeg aldrig før oplevet på nogen racer.

Omgivelserne må siges at være noget usædvanlige, når det drejer sig om eksteriørbedømmelser. Det er første gang, jeg har dømt en udstilling på en sø. Heldigvis var den frosset, og et lag sne på isen gjorde den fin for hundene at løbe på.

Det kræver naturligvis, at man er meget godt klædt på for at kunne holde varmen. Ringsekretæren, der skrev kritikkerne, var anbragt på passagerersædet i en bil for at kunne holde varmen og kuglepennen skrivebar.

Kl. ca. 16.30 var udstillingen færdig, hvilket var i pæn tid inden polarmørket lagde sig over området. Med så mange hunde, og da jeg skal ned på hug ved hver eneste, bliver man til sidst lidt slidt i knæene, men dog ikke mere end det gik uden de store problemer.

I øvrigt var der også tilmeldt adskillige danske samojedhunde, som også klarede sig godt. Udover udstillingen var der løb lørdag og søndag, selvfølgelig på slæde. NM for Samojedhunde, der også havde dansk deltagelse. Bedste dansker var Carsten Madsen i firspand og som sammenlagt blev nr. 3 i sin klasse.

Det var fascinerende at se alle starterne, og se hvor ivrige hundene var for at komme af sted. Alle blev sendt afsted med to minutters mellemrum, og kørte efterhånden som de skulle starte frem til startlinien. Bremser og sneanker var i funktion, samtidig med at en hjælper holdt hundene tilbage, da alle hundene i spandene gøede og hoppede af ivrighed for at komme afsted. Og så snart startsignalet blev givet gik det bare gik derudad.

Ligeledes var der for de fleste spand stadig energi i hundene, når de efter 12,4 km nåede målinien. Så snart hundene var i mål, blev identiteten på hundene checket med en skanner for at sikre, at det var de tilmeldte hunde, der havde deltaget.

Som en del af vore medlemmer ved, er arrangementet i Furudal en årligt tilbagevendende begivenhed, og mange danskere tager hvert år den ca. 800 km lange tur for at deltage. De fleste bliver der så en uge eller mere, da der på den tid af året er lejlighed til at køre på sne.

Det kan man kalde entusiasme.

Der var tilmeldinger i 6-spand, 4-spand, en-spand, nordisk stil, linekøring og tilmeldinger til forskellige polarhundetests. I de forskellige klasser var følgende danske mushere tilmeldt: 6-spand Jan Nielsen, 4-spand, Carsten Madsen, Nick Myhre, Torben Jørgensen og Lone Ottensten. Til polarhundetest Ken Myhre, Pia Nørgaard og Birger Voight, der alle klarede testen indenfor tidsrammen.

Efter jeg var taget hjem blev der holdt børneløb på Oresøen mandag med deltagelse af mushere fra fem år og opefter. Traditionen tro var det danskerne, der stod for det

arrangement. Vinder blev Alexander Madsen fra Fyn. Senere blev der også tid til en indkaldskonkurrence.

Selv om jeg for mange år siden selv kørte med mine Grønlandshunde, var det en lærerig weekend for en eksteriørdommer, hvor man dels ser hundene i udstillingsringen og senere til konkurrence i løb. Løbet blev afviklet på sne/is i skoven ved hyttebyen og havde en længde på 12,4 km. der for de hurtigste blev afviklet på 37 – 38 minutter.

Når jeg som overskrift skrev, at det er verdens største samojed arrangement, er det, fordi der ikke andre steder afholdes noget lignende med så mange samojedhunde samlet på et sted til både udstilling og løb.

Freddie Klindrup

Furudal 2008

Så har vi än en gång under trivsamma former träffats i Furudal i Dalarna, ca: 10 mil söder om Sveriges geografiska mittpunkt. Programmet var som vanligt fullspäckat med möjlighet till både tävlingar, meriteringar och prova-på-aktiviteter. Nytt för i år var att alla ”mushers” (ett nytt ord jag lärt mig i samband med draghunds-VM i Åsarna, det betyder förare) bjöds på varm saft och smörgås i samband med målgång. Mycket uppskattat!
Som vanligt var årsmötet välbesökt. I år var vi 77 stycken röstberättigade och jag tycker att de diskussioner som fördes visar att det är högt till tak i vår rasklubb och jag hoppas att samtliga medlemmar känner att de kan föra fram sina åsikter vilket är viktigt för att vi i styrelsen så småningom skall kunna fatta kloka beslut baserat på vad medlemmarna tycker.

Som vanligt startade Furudalsveckan med ringträning på torsdagen och fortsatte på fredagen med utställning. I år var det 100 anmälda! Domare Freddie Klindrup från Danmark hade en hektisk dag med 12 valpar, 88 vuxna hundar samt 8 uppfödarklasser att bedöma. Valpklassen vanns av Malin Hedlund med Great Tundrans Ajesha och BIM blev Diana Karlsson´s egenuppfödda Polartassen Northon.

Av de vuxna drog återigen PDP SUCH Swedsam´s Walk on Top det längsta strået och blev BIR. Ägare är Christina Bjerstedt-Ohlsson. Certet i tikklassen gick till Pernilla Carlssons egenuppfödda Nordic Sam´s Miakoda. BIM blev Ylletrollets Loke som även fick certet i hanklassen med Anna Niskanen som stolt ägare. Bästa uppfödargrupp gick återigen till Swedsam´s kennel.

Nordiska mästerskapet i drag genomfördes under lördagen och söndagen. Antal startande ökar år för år. Störst har ökningen varit i 4-spanns klassen där det i år var hela 18 startande ekipage. Sammanlagt lockade dragmästerskapet 102 hundar och 33 mushers till start. Snabbast bland hundarna var inte oväntat sexspannet från Norge med Morten Holland på släden. Flitigast bland oss förare var Diana Karlsson som förutom en överlägsen seger i pulkaklassen, där hon klådde såväl alla kvinnliga som manliga konkurrenter, även knep en silvermedalj med sitt sexspannsekipage.

Hur det gick i övrigt på utställningen och dragtävlingen kan ni se på vår hemsida under länken resultat. Där finns också hundar, handler samt stilstudier på musher att beskåda.

Furudalsveckan erbjuder också många möjligheter till att meritera sina hundar. I utställningsringen är det domarens bedömning som avgör om det ska bli något cert eller inte. Glädjande var domarens åsikt att den generella standarden var hög bland de visade Samojederna. På dragmeriteringen kämpar man mot klockan.

17 hundar klarade Polarhundstest A. En mil under 1 timme. Med pulka eller släde.
16 hundar klarade Polarhundstest B. 2*3mil snabbare än 7 km/h.
50 hundar klarade Polarhundsprov 2.

Samtliga dessa hundar är meriterade att starta i bruksklass på utställningar – Grattis! Bra kämpat och bra tränat med Era hundar!

Det delades ut priser till:
Årets utställningshund hane, gick till NUCH FINUCH Lejonbols Millenium. Ägare Ann Lundgren
Årets utställningshund tik, gick till SUCH PDP Swedsam´s Walk On Top. Ägare: Christina Bjerstedt-Ohlsson.
Årets samojed gick till PDP S(POLAR)CH Snötrollens Oppas Kerak ägare: Fredrik Petri och Linda Almquist.

Även några Svenska utställningschampionat delades ut och de gick till:

- Elga Carlsson med Great Izmoroz Volchitza
- Pernilla Wickström med Bivvilis Ayla Of Antarctica
- Carina Edberg med Vitkinds Oliwer Twist

Svenska Polarchampionat delades ut till:

- Fredrik Petri och Linda Almquist med hundarna: Nikz Blues Winther Izza Af Katja, Snötrollens Oppas Kerak och Snötrollens Oppas Kiska.
- Håkan och Christina Nisula med hundarna: Kannibalens Kartman of Illusion och Bivvilis Eminha of My Bluf.
- Anders Larsson med Snöbjörnens Darkwind
- Eva Lundberg med Caraganas Chili
- Annika Uppström med Nordvikens Popov Zolot Sobaka
- Diana Karlsson med Polartassen Mira
- Tarja Pyykkö med Sun Master´s Hot Lips

Grattis till er alla!

Nästa års Furudals-vecka är f o m torsdag 5/2 – onsdag 11/2. Boka redan nu in den i era almanackor och håll tummarna för att snötäcket blir lite djupare än årets.
Vi i styrelsen tar gärna emot förslag på hur vi kan utveckla Furudalsveckan ytterligare. Ni finner våra adresser, telefonnummer och mailadresser på rasklubbens hemsida under styrelse/sektioner.

Väl mött år 2009 – Håkan Nisula

SVENSKA POLARHUND KLUBBEN
MÄLARDALEN

Ordförande
Britt Forsgren 08-550 930 43
Vice ordförande
Peter Wahlström 08-590 877 12
Sekreterare
Anders Larsson 08-591 433 82
Kassör
Sig-Britt Nyström 0152-132 80

Ledamot
Freddy Jimenez 08-712 97 33
Suppleant
Lollo Werra 070-600 12 94
Suppleant
Elisabeth Bjur Styffe 0171-41 72 02

http://malardalen.sphk.se

Hej

Eftersom det blivit fel med vår höstutställning i oktober så kan vi inte vara i Arboga i år. Därför så kommer vi att ha utställningen söndagen den 5 oktober på Lövudden i Västerås.

Det beror på att kennelklubben inte godkände att vi ändrat plats. För att vi ska kunna ha certberättigad utställning så måste vi göra så men då kan vi inte ha något barmarksdrag i samband utan vi kommer att ha en aktivitetshelg den 25-26 oktober i Kloten med 2 dagars barmarksdrag samt andra aktiviteter. Ett program med olika grenar kommer arbetsgrupperna att jobba med. Det ska finnas något för alla så alla känner sig välkomna. Med önskemål om vad vi ska ha kan ni kontakta respektive sammankallande för grupperna, även ni som vill hjälpa till. Kom ihåg att det vi ställer upp på är ideellt för klubben. I samband med helgen är det middag på lördag som var och en betalar själva samt boende betalas direkt till Kloten. Mer info kommer till nästa nr av Polarhunden.

Middagen: Fläskfile´gryta med klyftpotatis samt dessert: glass med varma hjortron 240k per person. Barnmeny köttbullar med potatismos 65kr med dessert 120kr per barn.
Boende och mat bokas direkt till Kloten på tel: 0580-883 00

Sen till tråkiga saker: ni som skriver på forumet får stå för vad ni tycker med era riktiga namn och e post adresser samt att ni ska kunna se varandra i ögonen på träffar det gäller alla och tänk först innan ni skriver inte tvärt om. Ett förslag till er nya som inte har varit med så länge är att beställa CD:n som Mats G har gjort. Den förklarar och visar SPHK:s historia.

Forumet på Mälardalen kommer att bytas ut till ett forum med spärr där man registrerar sig med namn och e post adress.

Med vänlig hälsning Britt med styrelsen

Ordförande
Karina Andreassen
Syrenstorpsvägen 20, 830 05 Järpen
tel: 0647-104 60, mob: 073-063 80 99
nighttrail@nighttrail.com

Sekreterare
Synva Bratberg,
Daretorp, N. Hagen, 522 91 Tidaholm,
tel: 0502-100 45, mob: 070-328 18 53,
synva@hotmail.com

Kassör & Webbansvarig
Robert Frick,
Lillkyrka Eka13, 745 97 Enköping,
tel: 0171-811 17, mob: 070-614 16 34,
robert.frick@telia.com

Avelsrådet o Valpförmedling
Åsa Karlsson
Botstfallet 1, 982 91 Filipstad
tel: 0590-250 51
asa.karlsson@filipstadstid.se

ALASKAN MALAMUTE

www.malamuteklubben.se

Hej Malamute vänner

I skrivande stund hör jag från malamutefolk i den södra delen av vårt avlånga land att det är vårkänslor därnere och samtidigt så snöar det häruppe. Sen sist jag skrev har vi genomfört Shamdraget i Nornös i samarbete med rasklubben för siberian husky. Shamdraget hade de finaste spår man kan önska sig och mer eller mindre alla som meriterades fick godkänt på sitt prov. Veckan därpå var det som vanligt Malamute veckan i Särna. Tyvärr med lite mindre folk än vanligt, men i gengäld hade vi en mycket trevlig vecka med en mycket positiv stämning – alla pratade med alla – alla hjälpte varandra. Det ända som var lite jobbigt var att vi i år själva fick göra middagarna (pga. att hon som skulle ha lagat maten bröt benet ett par veckor innan) och det betydde en massa extra jobb, speciellt för Synva och hennes kompis Karina – men dom gjorde ett jättejobb och jag är mycket tacksam för att ni ställde upp på alla middagarna – TACK! Som vanligt hade vi olika aktiviteter under veckan – allt från Särna Fjällräddning, Karsten Grönås och weight pull: En tack till alla våra besökare och föreläsare. **Vi tar gärna emot förslag på önskemål på föreläsare och aktiviteter inför nästa års malamute vecka.** 10-mils turen blev tyvärr ingen realitet – men några spann var ute på en fin 5-mils tur istället. 10-milen kommer helt säkert att finnas med på nästa års program, så börja redan nu att planera träningen inför denna. Mitt i veckan körde vi en gemensam 2 mils tur och vi var hela 14 spann ute på en gång – stora som små – det är nog det högsta antal spann jag tills datum har sett på en gång på malamute veckan – vilken fin syn det var att se alla komma in på en lång rad över Särnasjön i strålande solsken. Torsdag var det årsmötet som förlöpte i lugn och ro och i en god ton och positiv anda. Protokollet har redan legat ute på hemsidan i några veckor. Samtidigt vill jag tacka årsmötet för fortsatt förtroende som ordförande. Jag vill tacka speciellt Inge Eklund för många års arbete i klubbens styrelse, samt Helena "Nina" Johansson och Gunilla Ringström för den tid och det jobb ni har lagt i styrelsen. Samtidigt vill jag bjuda varmt välkommen till vår nye viceordförande Jimmie Ekholm, vår nya kassör Robert Frick, vår nya ledamot Malin Aspaas och som ny suppleant Marjut Johansson. Kan upplysa att den nya styrelsen redan har haft sitt första styrelsemöte och vi är redan i gång med flera av de uppdrag vi fick av årsmötet, bl.a. ansökan om anslutning till SKK:s hälsoprogram. På fredagen och lördagen kördes KM:et med möjlighet för att kör Polarhundsprov1 (PHP1) och Polarhundstest A (PHTA) – också vid detta meriteringstillfälle fick nästan alla sitt test/prov godkänt. Grattis till vår nya klubbmästare samt till alla som fick godkänt meriteringen

på sin hund/hundar. Många var med på en meritering för första gången och jag tror att många nya fick lite blodad tand för att prova på mer meriteringar för framtiden – det är inte så svårt som ni gör det till!
Alla resultat finns på klubbens hemsida.
Efter malamute veckan stod det POLARHUNDS VM 2008 i almanackan. Vilket häftigt arrangemang. Det enda stora miss var att arrangören på första dagen glömde att öppna den extra slinga ner runt skidstadion som alla lin- och pulkaåkarna skulle köra – tyvärr betydde detta att alla lin- och pulkaklasser endast körde officiellt VM på 2 dagar. I startlistan var 9 svenska malamute ekipage anmälda – tyvärr kom endast 8 till start – men vilka kanonresultat det blev - 5 ut av 8 tog medalj !!! STORT GRATTIS till **Patrick Hedberg – guld** i PMW-2 klassen, **Kristin Esseth – silver** D2-2 klassen, **Patrick Skarped – silver** D1-2 klassen, **Ingela Hedberg – brons** i SJMW-2 klassen och **Annica Karlsson – brons** i C2 klassen. Med alla dessa fina resultat så måste vi börja bearbeta draghundssportsförbundet, så vi kan få mer B-hundar med i landslaget inför framtidens stora tävlingar. Endast en B-spanns förare (Annica Karlsson) var uttagen till landslaget. Även de svenska grönlandshund- och samojedhundspann tog hem medaljer – här måste alla B-hundarna ha ett gemensamt intresse!
Direkt från Åsarna och VM gick turen vidare ner till Särna och Polardistans. Här skulle succeén fortsätta! I år blev vinnaren av **Polardistans Christer Afseér** med sitt malamute spann – grattis Christer. Polardistansen var i år plågat av regn och dimma de första dagarna, sen blev det bättre mot slutet av veckan. Tävlingsledningen var förberedd på att en del spann inte skulle starta och att en del skulle bryta pga av vädret, men som tur var så blev det förvånansvärt få spann som bröt i år och få hundar plockades av spannen under tävlingen. Som vanligt var Polardistansen roligt, trevligt och kamratligt ur en funktionärs synpunkt.
I helgen 5. & 6. april har övre norra haft sitt första meriterings tillfälle – polarhunds prov1 (PHP1) – men i skrivande stund har jag inte fått några resultat inrapporterat. Det nästa i min "hund almanacka" är **SPHK:S årsmöte den 1. maj i Lövudden** (Västerås) i samband med Mälerdalens utställning – hoppas att se många av er både på utställningen och på årsmötet. Första helgen i juni har rasklubbens styrelse och avelsrådet planerat en arbetshelg, så har ni ämnen, synpunkten, idéer eller liknande så kontakta någon av oss i styrelsen innan. Sen har vi börjat förberedelserna inför årets rasträff som kommer att ligga i samband med Malamute Specialen, börja redan planera för detta nu. Ha en trevlig vår och njuta av solen och värmen.

Karina Andreasen, ordf.

Fjälltur med hund i Jämtlandsfjällen

19-20 Juli
Start i Storgräftån/Gräftåvallen

16-17 Augusti

Två dagar med en övernattning i tält

Anmälan och info sker till:
Karina Andreasen 073-0638099
0647-10460
Malin Aspaas 076-1165298
0643-50110

Alla är välkommna!

Hej!

Här kommer resultaten på hälsoundersökta hundar från februari och mars.
Om ni är intresserade av äldre resultat så finns dom utlagda på klubbens hemsida under avelsrådet.
Vi är på gång att omarbeta hanhundslistan och då vi känner att den befintliga inte är uppdaterad så kommer vi att börja om från noll. Alla ni som har en hanhund som ni vill ha med på hanhundslistan uppmanas att ta kontakt med någon av oss i avelsrådet. För att få stå på listan måste hunden ha godkända hälsoresultat gällande HD, AD och ögon. Vi vill gärna ha uppgifter på drag- och utställningsresultat samt en bra bild.
Linda Söderström, tel. 0301-429 97 mail: polarcollie@gmail.com
Åsa Karlsson, tel. 0590-250 51 mail: asa.karlsson@filipstadstidning.se

Avelsrådet

Reg.nr	Namn	Födelsedatum	Diagnos	AD
S43467/2005	Nordic Sled Dog's St Larvik	2005-06-18	HD grad A	artros ua (0)
S49671/2004	Jiepeer's Kwiniuk	2004-07-01	HD grad A	artros ua (0)
S13658/2007	Draga Od Mamuti Skály	2006-10-21	HD grad A	artros ua (0)
S57964/2006	Cahppes Buck Benny	2006-08-15	HD grad A	artros ua (0)
S39176/2006	Eastern Hill Kamotik Kiwok	2006-05-04	HD grad A	artros ua (0)
S66729/2004	Panikpah's Skipper	2004-10-26	HD grad A	artros ua (0)
S63222/2004	Shannuq's Klondyke Mischa	2004-09-27	HD grad A	artros ua (0)
S57965/2006	Cahppes Wild Bill Hickock	2006-08-15	HD grad A	artros ua (0)
S10051/2006	Mackinaw Masterbrew	2005-11-28	HD grad A	artros ua (0)
S47928/2006	Noatak's Mikivoq Luffedotter Duseqi	2006-05-30	HD grad A	
S60628/2004	Järnviljan's Nike	2004-09-15	HD grad B	artros ua (0)
S43735/2004	Patera	2004-05-13	HD grad B	artros ua (0)
S57749/2006	Tämjantorpets Black Velvet	2006-08-29	HD grad B	
S62824/2006	Alyeska's Awalanche	2006-10-01	HD grad B	artros ua (0)
S58818/2003	Napipa Magical Light Qamaniq	2003-09-22	HD grad C	artros ua (0)

Regnr	Hundnamn	Födelsedatum	Diagnos
S45171/2002	Polar Trax Thunder'N Lightning	2002-07-07	Persisterande hyaloidkärl
S17586/2007	Cahppes Chekok	2007-01-17	Öga ua
S63222/2004	Shannuq's Klondyke Mischa	2004-09-27	Öga ua
S13387/2001	Mackinaw Four Wheel Drive Diesel	2000-12-13	Öga ua
S14895/2003	Battlefield Potomac Twilight	2002-05-14	Öga ua
S58649/2004	Shannuq's Joyous Nova	2004-08-24	Öga ua
S63217/2004	Shannuq's Klondyke Grim	2004-09-27	Öga ua
S62824/2006	Alyeska's Awalanche	2006-10-01	Öga ua
S10746/2007	Arctic Trail's Young Star	2006-12-10	Öga ua
S43735/2004	Patera	2004-05-13	katarakt BP måttlig utbredning
S68479/2005	Snocrib Qannik-O'Onak	2005-11-26	katarakt BP

Alaskan malamute special

Av Louis Liljedahl

Jag har blivit tillfrågad om några av mina artiklar som publicerats i Polarhunden på 80-talet kunde repriseras. Eftersom klubben ständigt får nya medlemmar, kan det kanske vara av intresse att än en gång återge vår ras tillblivelse och tidiga historia. Jag har arbetat om artiklarna en del eftersom nytt material har tillkommit. Resultatet presenteras i tre artiklar med den första i detta nummer.

Funderingar kring rasens tillblivelse och tidiga historia, del 2

Det faktum att vi idag inte vet hur den ursprungliga eskimåhunden såg ut, gör rasens tillblivelse och tidiga öden till en ganska spännande historia. Troligtvis liknar dagens siberian husky mer en ursprunglig polarhund från Alaska än vad vår alaskan malamute gör. Här följer min bild av hur det kan ha blivit så.

Fortsättning från förra numret, där vi fick veta att Eva Seeley genom ett noggrant avelsarbete fick alaskan malamute godkänd som ras av amerikanska kennelklubben.

Antarktisexpeditionerna

I USA förbereddes flera expeditioner för utforskning av Antarktis och bland mycket annat behövdes slädhundar som transportmedel. Walden blev utsedd att anskaffa dessa, och det var i denna veva som Eva Seeley kom i kontakt med honom. Paret Seeley blev partners i Waldens kennel Chinook och tillsammans tog man fram hundmaterial, dels genom nyanskaffning och dels genom egen avel. Parallellt med detta projekt arbetade paret Seeley med sitt egentliga intresse, att få fram hundar som kunde bli erkända som renrasiga som de två raserna alaskan malamute och siberian husky.

Till första antarktisexpeditionen (Byrd I 1928-30) skickades 100 hundar, de flesta importerade ”eskimåhundar” från det arktiska Kanada och så kennel Chinooks egna produkter av sibieran husky, alaskan malamute samt samojedhundar. De korsade även malamute och siberian husky och använde också deras avkomma till expeditionerna.

Sedan gjordes den andra expeditionen (Byrd II, 1933-35) och slutligen den sista turen till Antarktis (1939-41). På denna sista expedition blev man tvungen att lämna hundarna och man band fast dem tillsammans med tidsinställda bomber och åkte därifrån.

Nya hundtyper med i leken

Antarktisexpeditionerna förde det goda med sig att Eva Seeley i begynnelseskedet kom i kontakt med polarhundar. Det negativa med dem var att den befintliga malamutepopulationen decimerades så till den milda grad, att det efteråt endast fanns en handfull individer kvar av de erkända malamuternas ras. Därför blev man tvungen att släppa in nya hundar i avelsboken, som öppnades på nytt 1947. De flesta nytillskott var dock inte alltid likadana som den ursprungliga sort som Seeley hade grundat standarden

Eva Seeley med admiral Byrd

på, den s.k. kotzebuelinjen (den första blodslinjen), utan tillhörde ofta betydligt större och resligare hundtyper.

M’Loot, den andra blodslinjen

Den 16 augusti 1886 fann man fann guld i Klondike i den kanadensiska provinsen Yukon Territory som gränsar till Alaska. Det var startskottet till en massa lycksökare att söka sig till områdena i norr. Vad man bland annat behövde var ett pålitligt transportmedel och ett överlägset sådant var hundspannet. Eftersom praktiskt taget varje guldgrävare behövde ett hundspann, blev det snabbt ont om draghundar och ett hundspann var snart värt sin vikt i guld. Problemet löstes genom att man helt enkelt tog in hundar från de lägre staterna. Man blev emellertid tvungna att blanda in eskimåhundblod i sina medhavda hundar, eftersom de förra hade en för nordlandet lämplig päls, i motsats till de senare. Blandningshunden blev kanske lite mindre än den importerade men större än eskimåhunden. Ju större draghund, desto mer kunde den dra, var filosofin.

En av hundhandlarna var George Voelker i Ishpeming i Michigan. Han köpte upp alla storväxta hundar han kunde uppbringa, framför allt mastiffer och newfoundländare, och skeppade dem till Seattle och Vancouver för vidare transport till Alaskas och Kanadas guldgrävardistrikt. Sonen Paul hjälpte till i hundkommersen och kom så småningom själv till Alaska där han såg slädhundarna i arbete. När han på 1930-talet

Paul Voelker med sina m'loothundar

återvände hem, fortsatte han faderns kennel, som hette M'Loot. Paul Volkers ursprungsmaterial till vad som skulle bli den s.k. m'loot-typen hade mycket varierande genetisk bakgrund. En del hundar kom från guldgrävarnas Alaska, en del från armén i Montana och andra var av s.k. Mackenzie River Husky-typ och ytterligare andra var kanadensiska eskimåhundar.
Paul Volker var oerhört produktiv och sålde ett mycket stort antal hundar över hela USA. Han registrerade aldrig själv någon av sina hundar, och efterhand som rasen blev mer och mer populär, drog han sig tillbaka från hundvärlden och, som han kallade det, hundhysterin. Han gick till och med så långt att han ändrade sitt namn till Don Pablo för att slippa offentligheten!
Med tanke på det ursprungsmaterial Paul Volker använde i sin avel så är det inte så underligt, att den hundtyp som han tog fram var betydligt större än den första blodslinjen, den s.k. kotzebuetypen, som Eva Seeley fick erkänd som ras.

Den tredje eller hinman/irwin-linjen

Förutom kotzebue- och m'loot-hundar fanns även de som kallas "Den tredje linjen" och som egentligen bara bestod av några få individer. Dave Irwin hade gjort en strapatsrik resa med sina slädhundar i Alaska som han senare skrev en bok om. En vän till Irwin, Dick Hinman, köpte några av dessa hundar av honom. Hinmans hundar

Robert Zoller med Apache Chief , 67,5 cm över manken, 52 kg.

kombinerades med Irwins och de resulterande hundarna, som sades tillhöra "hinman/irwin-linjen", kom att utgöra ett allvarligt hot mot de väletablerade kotzebuehundarna i utställningsringarna.

Syntesen

Den som stod för föreningen av blodslinjerna var en viss marinofficer, som under andra världskriget kom till Labrador där han såg sin första polarhund. Han blev därefter fast för polarhundar resten av livet. Mannen var Robert Zoller, som efter kriget kom i kontakt med både m'loot- och kotzebue-hundar och han gillade dem båda var och en på sitt sätt. Kotzebue ansåg han vara mer enhetliga i storlek och typ och ha förnämliga huvuden, bakdelar och rörelser, fint temperament men de var för små i hans tycke. M'Loot ansåg han ha dålig front, raka benvinklar med styltig gång samt dåligt temperament men vara utmärkta i storlek. Zoller tänkte nu försöka förena de goda egenskaperna hos de båda linjerna. Han tog då även med i mixen en avkomma till Irwins Gemo, den bästa malamuten som han dittills hade sett. Zollers kennel hette Husky-Pak, och här fick man fram malamuter som dominerade utställningarna under mer än ett decennium i femtiotalets Amerika.
Nu hade en ny typ av stora och mäktiga malamuter gjort en succéartad entré på scenen och meningsskiljaktigheternas vindar bröt snart ut i full storm.

Raskrig och fredskompromiss om rasbeskrivningen

Som vi såg innan så blev man tvungen att öppna malamutens stambok på nytt 1947. De som förespråkade Eva Seeleys linje, de mindre kotzebue-hundarna, blev såklart inte glada, medan ägare till m'loot-hundar blev desto muntrare. Det bittra raskriget hade startat.

De stora m'loot-hundarna, som Zoller ansåg vara de bästa malamuterna, blev nedvärderade av Eva Seeley och anhängare av kotzebue-linjen. Det gick till och med så långt att Eva Seeley anmälde Zoller till amerikanska kennelklubben för att falske-ligen ha påstått att hans hundar var malamuter, medan de i själva verket var icke-rashundar, allt enligt Seeley. Zoller blev rentvådd men innan denna rättegång ägde rum hade kampen om standarden rasat.

Eva Seeley godkände således inte de stora m'loot-hundarna eller "Zollers blandning" som gav minst lika stora hundar. Men de senare hade vunnit mycket över kotzebue-hundarna och majoriteten av medlemmarna i den amerikanska malamuteklubben tryckte på för en förändring i rasstandarden, så att även deras storväxta telningar kunde hamna inom ramen för standarden. Den viktigaste frågan handlade således om storleken. Det tog mer än två år för en kommitté att arbeta fram och föreslå malamuteklubben ett förslag till ny standard. Då det gäller storleken blev det hela en kompromiss.

I 1935 års standard anger man en godkänd storleksvariation inom rasen för hanar på 55 – 63,5 cm och för tikar 50 – 58 cm över manken. Vikterna anges också som godkänd variation inom ramarna 29,3 – 38,3 kg för hanar respektive 22,5 – 31,5 kg för tikar. Istället för ett **godkänt intervall**, angavs i den nya standarden från 1960 istället en **önskad** storlek på 63,5 cm och 38,3 kg för hanar respektive 58 cm och 33,8 kg för tikar. I den senare standarden, som gäller idag, gör man ett tillägg angående storleken: "Men bedömningen av storleken skall inte väga över bedömningen av typ, proportioner och funktion hos till exempel skuldror, bröst, ben, tassar och rörelser. När hundar anses vara lika i typ, proportioner och funktion skall den hund som ligger närmast den önskade lastdragstorleken föredragas." Nu blev det fritt fram även för den storväxta typen av malamuter i utställningsringen.

Fortsättning följer i nästa nummer där artikelserien slutar med lite funderingar över vilken betydelse eventuell inblandning av icke-polarhundar i eskimåhundar kan ha haft för den moderna rasen alaskan malamute.

SPHKs rasklubb för alaskan malamute
söker faddrar

Vid intresse kontakta: Jimmie Ekholm 070-609 53 54, jimmie.ekholm@vasatherm.se

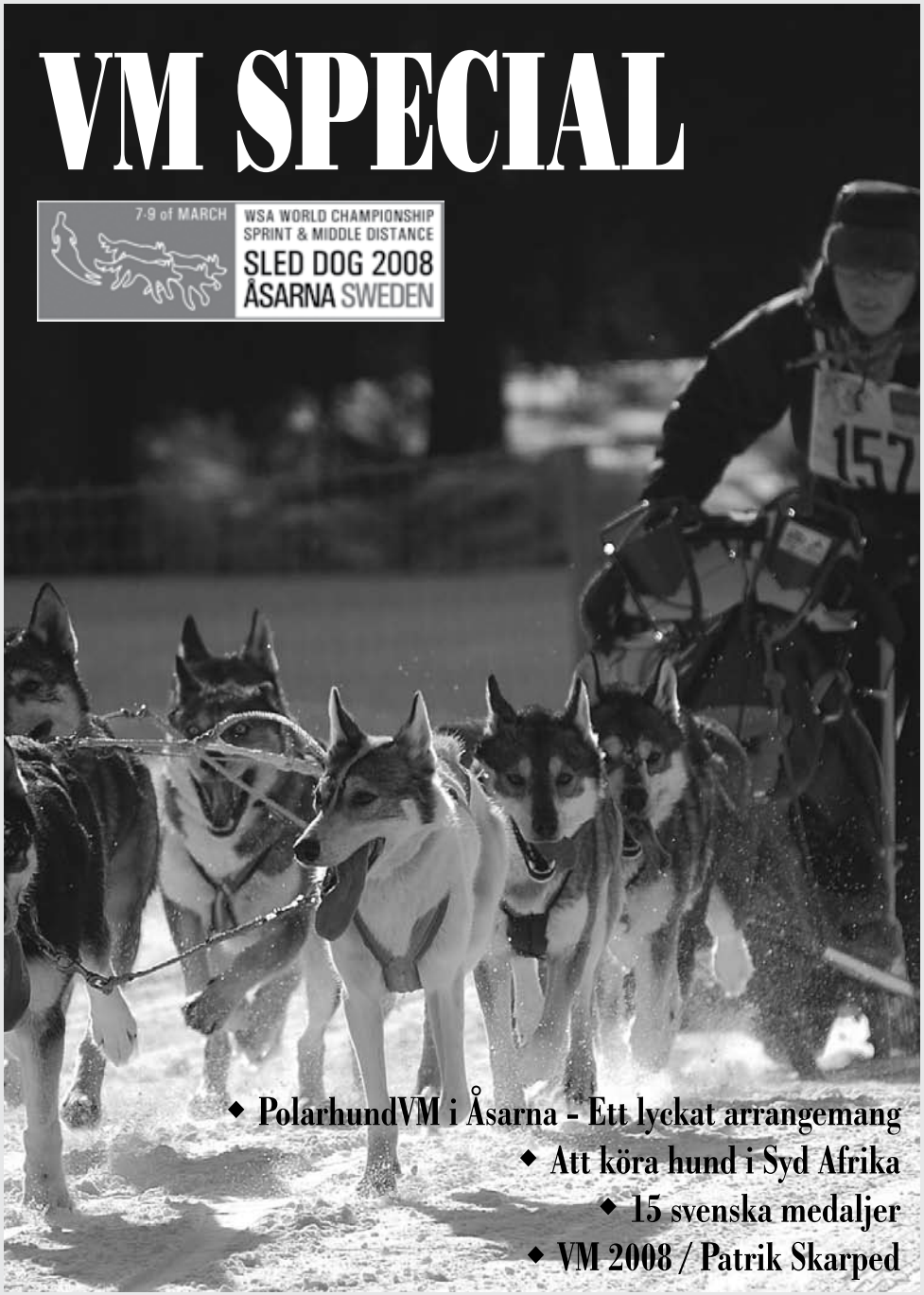

PolarhundsVM i Åsarna – *Ett lyckat arrangemang*

Med sina 256 starter blev PolarhundsVM på hemmaplan i Åsarna den största slädhundstävling som någonsin ordnats i världen. Huvudarrangörerna från SPHK: s Nedre Norras distrikt har lagt ner oräkneliga månader med intensiv planering för att få detta VM att bli det största av dem alla. Efter att den sista deltagaren passerat mållinjen under den tredje och avslutande tävlingsdagen kunde arrangörerna pusta ut. Det blev ett mycket väl genomfört PolarhundsVM!

En klarblå himmel och strålande solsken inledde världsmästerskapets första tävlingsdag, vilket såg ut att glädja de flesta som befann sig på plats. Ja förutom de tävlande draghundarna då kanske, som förmodligen gärna hade önskat sig ett tiotal grader kallare, då det var ganska varmt under dagen. Men trots den gassande solen verkade de flesta hundarna ändå ganska oberörda av värmen då de taggade till max drog iväg i full fart över startrakan.
De två kommande dagarna följdes av en något blandad väderkompott, som inleddes med allt från en molnbetäckt, grå och trist himmel, till dimma med snöfall, men som allt eftersom morgontimmarna gick alltmer övergick till en blå himmel där till och med solen fick träda fram.

Över 2000 betalande besökare
Då Polarhunds-VM anordnades i Sverige för första gången har det varit otroligt svårt för arrangörerna att förutse hur mycket besökare som skulle komma, då ingen riktigt visste hur stort intresset för polarhundstävlingar var här, eller hur många som skulle komma från utlandet för att följa sina landsmän.
Under VM: s tre dagar räknade arrangörerna att det kom upp emot nästan 2500 betalande besökare. Att det skulle komma så mycket publik utöver alla de människor som redan var där som förare, handlers, funktionärer, försäljare, journalister och liknande var inget som arrangörerna hade förväntat sig. De dryga tusen biljetterna som fanns upptryckta från början sålde slut redan under den första tävlingsdagen!
– Det enda större bekymret som vi egentligen har haft idag var att parkeringsplatserna tog slut, och det får vi ju ändå se som ett trevligt bekymmer då det kom bra mycket mer folk än vi förväntat, förklarade VM-generalen och projektledaren Jan Nordlöf, efter VM: s inledande dag.

Utländska förare berömde spåren
Att döma av folks uttryck och humör verkade de flesta som var på plats under VM glada och nöjda med arrangemanget. Mycket berodde på tillgången till stora ytor och volym så att ingen behövde uppleva någon trängselkänsla. Det måste ha varit en stor fördel för allas trivsamhet med så mycket människor och cirka 2000 hundar på plats.
Tävlingsspåren i Åsarna har preparerats enda sedan snön kom, vilket också gett resultat. Många av de utländska förarna som aldrig varit och kört hund i Åsarna tidigare har uttryckt sin förtjusning över att få vara på plats.

Startrakan och delar av publiken under PolarhundsVM i Åsarna. **Foto:** Josefin Andersson

– Det är framför allt de fina spåren som får beröm och som har lockat dem hit. Många av dem vill komma tillbaka till Åsarna just på grund av att vi har så pass bra spår här, berättade Jan Nordlöf under VM.

Att arrangera ett PolarhundsVM
Redan för ett par år sedan då Nedre Norra ansökte om att få arrangera detta VM och det visade sig att resten av Europa också ville se ett världsmästerskap i Åsarna då samtliga röster hamnade på Sverige, startades höga förväntningar på hela arrangemanget. Att detta PolarhundsVM 2008 i Sverige hade det största startfältet som någonsin nåtts i EM- och VM-sammanhang berodde mycket på att alla discipliner, det vill säga sprint, distans, släde, linkörning och pulka, kördes inom samma arrangemang.
Det har krävts ett stort och omfattande planeringsarbete av många inblandade för att få alla delar att gå ihop. Totalöversynen och målstyrningen har utförts av Jessica Olofsson och Jan Nordlöf som har lagt ner en avsevärd mängd timmar och sena nätter på arrangemanget. Jan Nordlöf har dessutom jobbat mer än heltid med projektet sedan i julas. Under själva VM var det sedan över 50 funktionärer som hjälpte till att hålla allt rullande på bästa sätt.
Hur kändes det då att jobba som arrangör av ett PolarhundsVM?
– Det var en enastående känsla att jobba med arrangemanget eftersom hela funktionärstaben genomsyrades av åtagandet att genomföra det bästa VM: et genom tiderna. Alla funktionärer utförde sina uppgifter med ett leende på läpparna till samtliga involverade, berättade en stolt Jan Nordlöf då VM tillslut var över för den här gången.

Av Josefin Andersson, reporter under PolarhundsVM

Att köra hund i Syd Afrika – Hur är det möjligt?

När de tre Syd afrikanska slädhundsförarna dök upp i startlistan till PolarhundsVM var det förmodligen många som blev en aning smått förvånade. Lite undrande ställde sig nog de flesta frågan hur man egentligen kan köra hund i ett så otroligt varmt och framför allt snöfritt land. Möt de Syd Afrikanska hundförarna Cindy Foggitt och Pierre Slabbert, de har svaren på allt.

Det är inte svårt att räkna ut att det inte kan vara alldeles enkelt att hålla på med hundkörning i ett så otroligt varmt land som Syd Afrika, men det går, om man bara har den rätta viljan. Det finns faktiskt upp emot 70 personer i landet som tävlar med draghundar och ännu fler som bara kör för nöjets skull. Två av de tre Syd Afrikaner som tog sig enda till Sverige för att tävla i PolarhundsVM är Cindy Foggitt och Pierre Slabbert. De kom till Sverige redan en månad innan VM för att få träna hundkörning med släde, då de tidigare endast har kört hund med vagn på barmark.
– Det här är första gången någonsin vi kör hund på snö, det är helt otroligt! Det kändes läskigt att stå på släden för första gången, det gick riktigt snabbt. Fast vi ramlade bara en gång var, så då tänkte vi att det här verkade ju inte vara så svårt trots allt, men det visade sig bara vara en nybörjar tur. Efter den gången ramlade vi jämt. Tillsist slutade vi säga hur många gånger vi hade ramlat och istället skojade vi om det och sa att vi ”åt snö till frukost, lunch och middag”, berättar Cindy Foggitt.
Det är inga fega personer som törs anmäla sig till ett PolarhundsVM på snö innan de ens har stått bakom släden för första gången. Under en månad i Sverige hann de köra mer hund än vad de gör hemma under ett helt år.

Går upp fyra på morgonen för att träna
Hundkörning i Syd Afrika är otroligt säsongsberoende, då de har varmt året runt. De kan endast träna sina hundar på vintern och även då är det otroligt varmt under dagarna. För varmt för att kunna köra hund.
– Vi måste gå upp klockan fyra på morgonen för att göra hundarna redo för träning. Sedan ska de boxas i bilen, all utrustning måste packas och sedan brukar det ta minst en timme att bara köra bil för att leta efter den rätta grusvägen att träna på. Klockan åtta är det för varmt för att träna och då är vi redan på väg hem igen. Våra dragtävlingar hemma håller därför på mellan fem och åtta på morgonen, säger Pierre Slabbert.

I Syd Afrika faller vintern in från slutet av mars till slutet av juli, vilket alltså bara ger möjlighet till fyra månader med hundkörning. För att hålla hundarna i form även under övriga året har Cindy och Pierre stora inhägnade områden där hundarna får springa lösa, och de brukar även ta med dem på simning för att hålla deras kondition igång.
– Vi har inte möjlighet att träna våra hundar lika mycket som i Sverige på grund av värmen. Vi kan heller inte träna när det är mörkt, av säkerhetsskäl. När mörkret faller går man in, låser om sig och tar kväll, säger Cindy Foggitt.

Ett land med hög kriminalitet
Cindys gård i Syd Afrika omges av ett högt elstängsel, och det är inte för att hålla hundarna inne, utan för att hålla folk ute. Landet har stora problem med kriminalitet, då många hemlösa försörjer sig på att stjäla minsta lilla de kan komma åt. Där måste man hela tiden vara medveten och på sin vakt mot främmande människor. Lämnar de något på ett olåst ställe eller råkar tappa en sak, blir de av med det på nolltid. Då Cindy och Pierre kom till Sverige blev de förvånade över den öppenhet som finns här, och de konstaterade snabbt att landet har en helt annan livsstil än vad de är vana med.
– Sverige är ett underbart land! Alla här är så snälla och hjälpsamma. Det kändes jättekonstigt att köra hund när det var mörkt, utan att behöva vara rädd. Folk här lämnar hus och bilar olåsta när de ska ut och träna, utan att bry sig. Första gången vi såg det blev vi helt chockade och tänkte att sådär kan ni ju inte göra, säger Pierre Slabbert.

VM-drömmen nära att krossas av lång karantän
När Cindy och Pierre skulle anmäla sig till PolarhundsVM i Sverige fick de veta att karantänstiden för hundar från Afrika var hela sex månader. Det skulle med andra

De två syd afrikanska slädhundsförarna Pierre Slabbert och Cindy Foggit, tillsammans med siberian huskyn Isak, under PolarhundsVM i Sverige. **Foto:** Josefin Andersson

ord vara totalt omöjligt för dem att ta med sig sina egna hundar till tävlingen. Och utan hundar, ingen tävling. Drömmen om att få köra ett VM, var nu väldigt långt borta. En mycket upprörd och ledsen Cindy Foggitt tog kontakt med Jessica Olofsson i Sverige för att få råd, och där kom vändningen.
– Jessica erbjöd både mig och Pierre att få låna hundar av dem till VM och så blev det. Vi är väldigt tacksamma för att vi fick den här chansen och såhär i efterhand är vi nästan glada att vi inte fick ta med våra egna hundar. De är inte alls såhär snabba som hundarna i Sverige är, vi hade inte haft en chans med våra hundar, förklarar Cindy.
Siberian huskys i Syd Afrika är större, har en kraftigare benstruktur och är mer pälsade än de hundar av samma ras som används till drag i Sverige.
– De draghundar vi använder har fluffigare päls och kommer mer från en showbakgrund än den dragbakgrund som ni har bakom era hundar. Visst hade det varit roligt att få ta med våra egna och sett hur de klarat sig i den enormt hårda konkurrensen. Men vi vet att de är mycket långsammare och de har dessutom inte kunnat tränas alls inför VM. Det har nämligen varit sommar i Syd Afrika fram tills nu när vi åker hem från Sverige, berättar Pierre under VM: s sista och avslutande tävlingsdag.

”En livsupplevelse vi aldrig kommer att glömma”
Cindys och Pierres mål med VM var att köra så pass snabbt att de klarade 150 procents regeln så att de fick starta under alla tre tävlingsdagarna, vilket de också lyckades med. I övrigt ville de bara få komma hit till Sverige och Åsarna och få chansen att uppleva världens största polarhundstävling.
– Bara att få träna och tävla på snö och få köra alla dagarna, det är tillräckligt för oss. Vi vet att vi är utanför vår ”liga”, då vi aldrig tidigare ens kört släde förut, så vi är jättenöjda med våra resultat, förklarar Cindy.
Efter en månads vistelse i Sverige är både Cindy Foggitt och Pierre Slabbert stormförtjusta i landet.
– Det är många känslor vi tar med oss hem härifrån. Alla människor är så trevliga och hjälpsamma. Att få köra hund på snö, stå på släden och få se detta land som är otroligt vackert, det är fina minnen vi tar med oss. Den här resan är en livsupplevelse vi aldrig kommer att glömma! Och vi ska komma tillbaka hit någon gång, avslutar Pierre Slabbert då den tredje och sista VM-dagen började närma sig sitt slut.

Av Josefin Andersson

15 svenska medaljer under
PolarhundsVM i Sverige

Det blev ett riktigt lyckat PolarhundsVM för Sveriges del. Många svenska deltagare körde riktigt bra under VM: s tre tävlingsdagar och fick med sig välförtjänta medaljer hem. Det var första gången tävlingen gick i Sverige och våra hundförare bjöd konkurrenterna från ett tjugotal länder på ett tufft motstånd.

Närmare 100 svenska förare hade anmält sig till VM och Sverige hade i och med det startande ekipage i näst intill alla PolarhundsVM: s klasser. När den sista draghundsföraren passerat mållinjen under söndagseftermiddagen stod det klart att det svenska landslaget kammat hem totalt sex medaljer. De övriga pallplatserna togs av deltagare som tävlar utanför landslaget. Valörerna bestod av två guld, fem silver och åtta brons. Utöver dessa 15 medaljer togs ytterligare flera pallplatser i juniorklasserna.
– Det har varit en fantastisk helg. Jag hade hoppats på fyra till fem medaljer till landslaget och så fick vi sex stycken istället. Vi är väldigt nöjda om man tittar på antalet starter och den enorma konkurrensen som varit, säger Sverker Björk, teamleader för det svenska landslaget.
Mats Larsson knep Sveriges första guldmedalj i skidklassen 15 km linkörning, med en siberian husky.
– Det känns jättekul, riktigt skoj. Det är mitt första VM så jag visste inte alls hur bra med skulle gå mot de internationella förarna. I Sverige har det gått riktigt bra på polarhundstävlingarna så det var roligt att se att vi även kunde mäta oss med landslagsförare från andra länder, säger Mats Larsson.

Svenskt brons i den populäraste klassen
Efter Mats Larssons inledande guld fortsatte sedan de svenska medaljerna att trilla in en efter en under söndagen.
Den största klassen av dem alla var 4-spann, 10 km med siberian husky, där över 40 startande från mer än 10 länder gjorde upp om de åtråvärda pallplatserna. Landslagstjejen Helen Israelsson körde snabbast av alla svenskar och tog en bronsmedalj, mitt framför storesystern Marie Israelsson, som var förhandstippad favorit bland svenskorna.
– Det kändes helt okej att slå syrran! Riktigt kul med en bronsplats. Jag har kört tre VM men som bäst hamnat precis utanför pallen, så nu har jag min första VM-medalj, säger en glad Helen Israelsson efter att hon passerat mållinjen.
Bronsmedaljören och storspannsföraren Jenki Lindgren beskrev glädjen för sin pallplats med ett långt lyckovrål.
– Det känns helt underbart och härligt, en dröm som slagit in! En pallplats på VM,

Landslagstjejen Helen Israelsson tog brons i PolarhundsVM: s största klass, 4-spann, 10 km med siberian husky, där över 40 deltagare gjorde upp om pallplatserna. **Foto:** Josefin Andersson

det går inte riktigt att beskriva. Jag är en amatör jämfört med många av de utländska förarna i klassen, och ändå gick det vägen, säger en lycklig Jenki Lindgren.
Trots de fina placeringarna för landslagsförarna tycker Sverker Björk, landslagets teamleader, att det ändå finns anledning att blicka framåt och öppna upp för nya idéer om hur hundkörningen kan bli ännu bättre.
– Det finns en polack som är helt enastående. Han vann guld i samtliga tre klasser han ställde upp i och har en sparkteknik på släden som är helt otrolig. Där finns det till exempel mycket vi kan lära oss av inför framtiden, förklarar han.

Av Josefin Andersson

VM 2008

Text: Patrik Skarped

Efter en bedrövlig höst och en ännu värre vinter, var vi på väg till Åsarna och ett VM jag aldrig trodde jag skulle få uppleva som tävlande. Önskan att få delta i ett VM har funnits ända sedan starten av mitt tävlande 1988.

En sådan apparat som att åka ner i Europa med karantän, rabiessprutor och dylikt kan få vem som helst att stanna hemma men så fick vi ett VM hit till Sverige, något som säkert inte kommer tillbaka på många år, ett sådant tillfälle kan man ju inte missa trots att man lagt nummerlappen på hyllan.

Den tilltänkta ledarhunden blev inte den ledarhund jag hoppats på, i alla fall inte än konstaterade jag efter nyår.
Det var 4-spann sprint jag tänkt ställa upp i på VM och sedan starta i Polardistans veckan efter, fast då med några fler hundar.
I Polardistans kunde jag bara ställa upp i 160 km klassen då man av någon underlig anledning ändrat på klasserna, hur många B-spanns förare har 8 st. tävlings dugliga hundar???
Ok, men nu gäller det VM, i sprint får det inte bli några tveksamheter utan full sula hela tiden, har jag hundar för det?
Vi var i Nornäs över nyår för att träna och köra in mig på den nya Rotter släden men det behövdes inte, den gick som en dröm även hundarna gick bra!
På trettonhelgen fick vi vårt första test men min tilltänkta ledarhund Wilja fungerade inte som tänkt och började dessutom höglöpa 2:a dagen.
Hennes osäkerhet i tävlingsspåret gjorde mig osäker och testandet av en ”ny” ledarhund tog fart.
Wicke, Ike och gamlingen Grizzly (säkert kort men inte med sprint hastighet) blandades friskt.
Wicke (lugn) går bra men bäst som Wheel, Ike då? Lite för het, ung, sprallig och påhittig, litar inte riktigt på honom…!
Nåväl, än var det tid kvar innan anmälan skall vara inne.
Shamdraget 2x3 mil gick hyfsat bra, men Polarhundsmästerkapet sprack, ”inga efter anmälningar även om folk hoppar av”…?! , nu var det bara Malamutveckan 2x3 mil kvar att tävlingstesta hundarna på, jag kanske ska köra 3x42 km istället på VM?
Naturligtvis fick Grizzly ont i ett framben efter 1:a dagen så Ike fick gå själv i led 2:a dagen och till min stora förvåning var allt fjantande (som var när han går med Grizzly) som bortblåst men med den egenheten att när vi kom i kapp någon på håll så bromsade han in för att inte komma ikapp?! Detta fenomen har jag aldrig varit med om tidigare.
Nu hade jag bestämt mig för att skippa sprinten och köra 3x42 km med Ike och Grizzly i led,
om Grizzly blir halt efter första dagen så vet Ike vägen, så då borde vi ta oss runt trots bara ca 30 mil på snö men löpgläd-jen har ju alltid funnits där så det skulle nog gå bra.
”Det viktiga är ju inte att vinna utan att deltaga” var det någon klok som sa, fast

Foto: SÅSA

det verkar som om få hade hört det förut för det var bara 8 st anmälda i vår klass och jag var den enda svensken.
Svagt att inte passa på när vi har ett VM på hemma plan.

När vi kom till Åsarna var det en enorm kö till veterinärbesiktningen men idel glada miner och gamla bekanta gjorde det lättare.

Nervositeten hade ökat markant, nu kände nog alla av den, TV var där och många spända ansikten syntes.

När kollen av Grizzly började skrek han högt vid lyft av bägge frambenen, veterinären reagerade med förvåning då hon knappt rört honom, jag höll på att smälla av, så öm hade han inte varit tidigare. ”Spring med honom” sa vet. och vi kutade fram och tillbaka å hon klämde och bände.
”Äh, han fejkar” sa hon, ”Nästa!”
Shit, nu kommer jag ihåg varför jag inte tävlat på flera år, sådant här kan ju ge vem som helst hjärtinfarkt…
Mina tilltänkta Handlers kunde inte ställa upp, så med kort varsel kom ett par gamla kompisar från Stockholm upp, utan några som helst kunskaper om detta men med ett fantastiskt tålamod (med mig) och ambitioner att göra allt som behövs för att allt ska bli så bra som möjligt!
Detta gjorde att jag fick möjligheten att ladda som jag behövde (sova länge)!
Taktiken var att ta det lugnt första dagen så Grizzly inte skulle hamna i slädsäcken och att de andra skulle lära sig vägen för jag räknade med att Grizzly skulle kunna

Vf Panikpah´s kodiak bear (pappa till de övriga), Hö fram: Ike, Vä bak: Wicke, Hö bak: Wilja
Foto: SÅSA

halta trots sitt ”fejk”. När vi äntligen skulle starta var hundarna taggade till max, kanske för att speakern lyckades med konststycket att inte kunna läsa innantill utan hela tiden pratade om att de var Grönländare… man skulle kunna tro att han var mutad.
Vi kom iväg bra men jag bromsade ner dem i trav rätt omgående, vi startade med 1 minuts mellanrum.
Efter några kilometer möter jag en tyska i spåret??! Va i h-e? (En avspärrning låg på backen)
Jag stannar inte, tänker jag då spannen rusar mot varandra på det smala spåret, hoppas att hennes hundar är snälla hinner jag tänka innan vi möts och passerar utan att ens sänka farten, jag ropar till henne att följa efter mig. (1988 hade vi haft ett jätte slagsmål, aveln har gått framåt!)
Efter några mil kommer 3 norska spann dånande ner för en lång backe, oj oj, det såg hårt ut, undrar om alla är med i morgon?
Vi håller vårt tempo även om frestelsen är stor att hänga på dem.
I mål är vi nästan 15 min efter ledande norskan (4:a) men det är ingen fara, vi har 8 mil kvar!
Grizzly är helvild när vi kommer hem och han fått mat och vila, det här är skit kul, husse!

Dag 2.
Grizzly är jätte pigg, ”fejket” består, men han får följa med idag också!
Snöar lätt men nära nollan.
Efter några km är det kö, inget av de

norska spannen verkar vilja springa, vi kör om och ifrån utan problem.
Idag släpper vi på lite och är i mål bara 59 sekunder efter ledaren.
Bra läge men hade velat leda då Ike inte vill gå om eller ikapp.
Men å andra sidan behövs bara en noslängd för att vinna!

Dag 3.
Grizzly fick av någon anledning 8 liter mat och vatten som han kastade sig över i mörkret, detta upptäcktes inte förrän allt var för sent.
Hur mycket kan en hund sätta i sig utan att det går illa?
Han såg ut som en tunna eller en högdräktig tik!
Vad gör man?
Så där kan han inte springa…
Nåväl, på morgonen hade han något som skulle kunna tolkas som en hanhunds kropp efter otaliga kiss rundor (tack Uffe och Gunilla).
På startlinjen tvekade jag, skulle jag ställa av Grizzly och chansa på Guldet eller gå för Silver? Nä, han får vara kvar, de bakom ska ikapp och köra ifrån oss för att slå oss och det tror jag inte att de gör utan vidare.
Dessutom är han oförskämt pigg, studsar fram, det här älskar han!
Norrmannen som ledde stod vid sidan av spåret och ”pratade” med sina hundar efter ca 1 km.
Nu hade vi chansen, det var bara att ge järnet!
Jag sparkade och sprang allt vad jag orkade, i 34 km höll vi undan men då hörde jag något som påminde mig om Christer Afseer i fornstora dagar.
Vi lyckades hålla undan i 6 km, vi körde ifrån uppför men han tog in på platten och i nedförsbacke, till förvarningen ledde vi med ca. 30 sek. men sen kom de i nedförsbacken ner till mål, mina hundar hängde inte på, ökade inte farten utan höll sin ända in i mål.

Slagen med 1,5 min efter 12.6 mil, lite snörpligt men men!
Silver i ett VM, fasen det känns som om vi är Världsmästare!
Hundarna har gått otroligt bra och jag måste tacka västra distriktet som trodde på oss!

Hur var det då att vara med på ett VM? Jodå, mycket med folk och hundar men organisatoriskt ingen hit, tycker nog att man kunde varit lite mer proffsiga!

Sedan tycker jag att när vi har stora mästerskap så borde sista tävlingsdagen vara på lördagen och avslutningen då på kvällen för tid att träffas och umgås.
Nu sticker många innan prisutdelningen, och det är aldrig bra.

Patrik Skarped

Starten **Foto:** SÅSA

Beaver Trap Trail 2008

en reseberättelse av Klas Fredman

En njutningsfull resa…

Klockan har just passerat 18, vädret är (som alltid) fint, jag har solen i ryggen och 15 mil kvar till Norråker. Förra årets upplaga av Beaver Trap Trail kommer fram i minnet. Solen, de fina spåren, gemenskapen och de vackra omgivningarna… hoppas att det blir bra även i år!? Hundarna känns i alla fall vara i bra form, släden är vallad och maten packad… ja då skall det ju i alla fall ordna sig!

Väl framme möter Rickard och Lena upp, lika glada och trevliga som alltid. Ut med hundarna på stake-outen. Incheckning och kaffe på Utposten. Klockan är efter 21, men det verkar inte vara någon stress att stänga, vi blir sittandes en stund och pratar om allt och inget… Första natten spenderas i skolans gymnastiksal. Kul att träffa folk, många har man inte sett sen förra året. Madrassen är mjuk, och jag saknar inte alls en säng, även om andra valt att inkvartera sig på mer ”normala” ställen i byn.

Första tävlingsdagen börjar tidigt. Vattning av hundar, veterinärbesiktning och förarmöte. Släden skall packas och kontrolleras en sista gång innan det bär av med sikte på Saxvattnet, 42 kilometer bort. I år har jag valt att köra turklassen, så jag ger mig iväg någon halvtimme innan den officiella starttiden… Startar från skolan och tar svängen förbi startplatsen där det är full aktivitet, men både människor och hundar tittar upp när vi passerar. Känns bra att vara på väg och veta att dagen kommer att bjuda på ett fint väder, strax under noll, ingen vind men sol.

Det tar inte lång stund innan jag kan konstatera att spåret till och med är bättre än tidigare! Hundarna travar på och släden följer utan bekymmer, man kan lätt bara stå och njuta av dagen. Och saker att njuta av finns det gott om den här dagen; duktiga hundar, underbart väder, fin natur och framförallt, att bara få vara!

Kilometrarna tickar förbi på GPS:en, och halvvägs till Saxvattnet passerar man vägen där det bjuds på kaffe och vatten till dem som önskar. Även i år står det ett par bilar här, kvarlämnade av dem som valt att ta den kortare distansen upp. Hundarna är ivriga att fortsätta, så jag låter dem bestämma och konstaterar att kaffet får jag ta när vi kommit fram till etappmålet…

Spåret går omväxlande genom skog, över myrar och tjärnar. Det dröjer inte länge innan man passerar skylten som talar om att nu är man i Saxvattnets naturreservat… och efter nästa sväng ser man den välkända siluetten av fjällen som omger etappmålet och då är det inte många kilometer kvar.

Väl uppe på Saxvattnet ser man målet på andra sidan sjön, och den sista biten går även den utan bekymmer. Hundarna känner igen sig och tar lite extra fart upp för den sista backen till lägerplatsen och en välförtjänt vila. Upp med stake-outen, och när hundarna är på plats och fått en liten belöning för dagens insats tar jag en liten paus… står med en liten whisky i handen och beundrar utsikten, utsikten

Fenris och Izor njuter av livet…

En maträtt jag till fullo lärde mig att uppskatta under BTT 2006 tack vare Sören Adill, nystekt fläskpannkaka med lingon och pilsner.

Fera och Grane känner sig nöjda med dagens insats.

som man aldrig verkar tröttna på. Idag är det Saxvattnet, men det kunde ha varit vilken som helst, den verkar alltid vara den bästa man sett, utsikten från lägerplatsen! När tältet är uppe är det dags att ta hand om hundar. Efter lite ompyssling och mat kommer de till ro, rullar ihop sig och ser ut att sova… men så fort ett nytt spann anländer är de på fötter för att hälsa dem välkomna med ivriga skall och svansviftningar! Och många välkomnanden blir det innan alla 28 spann är på plats.

Första natten på fjället var lite sval, temperaturen sjönk ner emot 25 minusgrader, och morgonen därpå bjöd på ett strااålande vinterväder med en sol som inte ville sluta skina! Tävlingsekipagen gav sig av på sina 52 kilometer i en fin fjällterräng, och för turklassen fanns det preparerade spår på mellan 25 och 52 kilometer att välja på… eller att helt enkelt ta en vilodag och bara njuta av livet! Jag skall villigt erkänna att det inte alls var otrevligt att spendera en dag med god mat och dryck i glada vänners sällskap.

Dagen avslutades traditionsenligt med förarmöte och en gemensam måltid. I år bjöds det på en köttsoppa från Övre Tåsjödalens Utpost som värmde gott. Mörkret sänkte sig, men elden spred både värme och ljus, så många dröjde sig kvar för att diskutera dagens körning, hundmat, livet eller vad det nu kunde vara… men en efter en kröp man ner i säcken för sista natten vid Saxvattnet (för i år!). Ett lätt snöfall mot tälttaket var det sista jag hörde innan sömnen kom…

Sista dagens tävlingsetapp tillbaka till Norråker inleddes med en mass-start, och efter lite trassel hade även de sista förarna kommit iväg. Spåret var detsamma som första dagen och bjöd på rolig och omväxlande körning. Upploppet, som gick på huvudgatan, kantades av publik… många fler än vad som bor i byn! Folk kom från alla håll för att välkomna hundar och förare och för att besöka marknaden som sätts upp i samband med Beaver Trap Trailen och växer för varje år. Framme i Norråker väntade det jag längtat efter… kolbulle, prisutdelning, bastu och mushers dinner. Kolbullarna i Norråker smakar visst bara bättre för varje år. Lagom stora, lagom salta och tillagade av, vad det verkar som, byns gladaste grabbar! Prisutdelningen hölls på torget, mitt i byn, omgiven av försäljare med allt från mormors gamla skidor och tovade troll till getost och rökt fläsk. Bastun… varm, kall öl och glatt sällskap, precis som det skall vara.

Årets Mushers Dinner hölls på Utposten. Middagen var utsåld till sista stolen, stämningen var på topp, och när Lena ansvarar för maten kan man alltid vara säker på att den smakar precis så suveränt som den brukar! Kvällen var lång och för en hel del hann den bli både natt och morgon innan det var dags att hitta sig en plats att sova.

Även i år lyckades Rickard, Lena, Göran och Jörgen tillsammans med resten av byn ordna ett toppen arrangemang, ett stort tack till er!

För dig som ännu inte deltagit på Beaver Trap Trailen kan jag varmt rekommendera en anmälan till nästa år. En tävling med möjlighet att köra tur. Ett bra sätt att komma ut på fjället under ordnade former. En möjlighet att träffa gamla och nya vänner.

…nästa år är jag tillbaka!

Gösta Karlberg… strax innan fotografen blev översprungen av två nyfikna Grönlandshundar.

David, Dalia och Janne njuter av dagen.

BTT:n bjöd även i år på många trevliga stunder.

Ordförande
Alf Hallén tel: 0691-206 61 alfhallen@telia.com
Vice ordförande/Ledamot
Pernilla Persson tel: 0644-500 35 pernillapersson@vintervisa.com
Sekreterare
Caroline Hoffman-Jönsson tel: 0671-201 19
carolinehoffmanjonsson@telia.com
Kassör
Lena Nordlöf tel: 063-303 32 (ej ledamot)
Ledamot
Kirsten H. Andersen tel: 0670-400 01 mail@mullnaeset.se
Ledamot
Anna Kårvik tel: 0687-105 54 karviks.bilverkstad@telia.com

www.sphk.se/nedrenorra

I skrivande stund trummar regnet mot taket, så det hörs i hela huset. Det har tinat en vecka och man börjar fundera på att ta fram vagnen och mountainbiken i stället för slädarna. Våren kommer allt närmare, och därmed också andra uppgifter och nya hundupplevelser. I Nedre Norras distrikt ska vi bl.a. ha två hundutställningar och åtminstone ett ”grönt kort”-arrangemang i samband med en klubbhelg i augusti.

Som ny i Nedre Norra och som ny medlem av styrelsen, ser jag fram emot att få träffa nya människor och få nya uppgifter. Och kanske det är dags att berätta lite grand om mig själv.

Jag är en dansk tjej på 44, som tillsammans med min sambo, Alex Poulsen, flyttade till Strömsund sommaren 2005. Vi jobbar båda två som högstadielärare på Grevåkerskolan i Hammerdal. Vi har haft uppfödning av alaskan malamute sedan 1999, och jag fick min första malamute i 1996. Just nu har vi 6 stycken och en liten tax. I Danmark tävlade jag en hel del, men just nu håller vi på att bygga upp ett nytt ”tävlingsspann”, även om vi inte tycker att malamuter är tävlingshundar. Dessa hundar ska först och främst användas till att dra tung last och till turåkning. Men det är ju också roligt att tävla och träffa nya människor och nya hundar.

Det som känns viktigt för oss är dels avelsarbetet och det, att det finns människor, som vill vara med och hjälpa nybörjare på ”G” med att använda hundarna till drag på en eller annan nivå. Man ska inte behöva många hundar och fina slädar för att jobba med hundarna. Har man skidor eller en cykel eller tycker man om att springa själv, räcker det i de flesta fall. Vi står alltid till disposition för nya hundägare oavsett, vilken ras de har. Vi har fina spår, som vi kör upp själva, och vi har alltid kaffe i kannan. Det är bara att slå en signal, om man behöver hjälp till att komma igång.

Vi i Nedre Norras styrelse hoppas att ni haft en bra säsong och vill gärna säga tack till alla som varit med för att få alla arrangemang att gå av stapeln så hyfsat bra som det har gått. Speciellt var VM i Åsarna ju något särskilt för distriktet. Ett stort tack bör ges speciellt till Janne Nordlöf för hans insats vid både VM i Åsarna och KM i Lillholmsjö. Vi vill också säga ett tack till alla deltagare på vinterns tävlingar och ett stort grattis till alla vinnarna. Vi syns förhoppningsvis igen nästa år.

Kirsten Helene Andersen

SPHK NEDRE NORRA INBJUDER TILL OFFICIELL UTSTÄLLNING

I Hammerdal 17 augusti 2008
Domare: Ej klart (kan senare ses på nedre norras hemsida)

Anmälningsavgift:

Valpklass 4-6 månader	100:-
Valpklass 6-9 månader	100:-
Juniorklass 9-15 månader	250:-
Unghundsklass 15-24 månader	250:-
Öppenklass	250:-
Bruksklass	250:-
Championklass	250:-
Veteranklass från 8 år	150:-
Veteranklass över 10 år	gratis

Obs! Prisreducering fr.o.m. 2 fullbetalande anmälda hundar.
D.v.s. 2 fullbetalande krävs och därefter betalas 100 kr per anmäld vuxen hund.
Som fullbetalande räknas inte valpar och veteraner.

Anmälan sändes till:
Hélène Moubis
Åsen 205
830 70 Hammerdal

Sista anmälningsdagen 2008-07-18

Anmälningsavgiften betalas in på NN pg. 690 74-3 senast sista anmälningsdag!!!
Ingen betalning = ingen anmälan!

Om du betalar in via internet skall du ange följande:
Namn, gällande utställning, hundens reg.nr och klass.
Skriftlig anmälan på SKK´s gamla 3 sidiga blankett.

Plats och tider meddelas i PM som kommer ca 1 vecka innan utställningen.

Mer information kan fås av Hélène Moubis 0644-103 35

SPHK Nedre Norra önskar alla välkomna

GÄVLEDALA

www.sphk.se/gavledala

Ordförande
Per Skye
tel: 0225-41121
per.skye@telia.com

Sekreterare
Anna Skye
tel: 0225-41121

Kassör
Ulf Jönsson
tel: 0303-525 04

Mediaansvarig & Webbmaster
Mats Gelotte
tel: 0247-33241

Snöinfo Koppången
Owe Dobbert
tel: 0250-23910
Erik Sundin
tel: 0250-44195

Från ordföranden

I skrivandes stund är det den 10 april och vi har fortfarande så mycket snö så vi kunde köra släde en vända i går. Den hektiska säsongen ligger bakom oss och årsmötet är tillända. Ett årsmöte som lockade lite mer än 20 medlemmar. Styrelsen hade 3 frågor till medlemmarna som diskuterades, den ena var om Gävle Dala skulle införskaffa en tre eller fyrhjulig cykel så att medlemmarna kunde låna vid träning eller tävling. Detta förslag röstades ned. Styrelsens andra fråga var om vi skulle kunna vara arrangör till SM i medeldistans. Vi har fått en fråga från Draghundssportförbundet om det. Årsmötets uppfattning var att vi skulle undersöka frågan ytterligare. Den tredje frågan var om Fäboddraget. Beklagligt nog kunde vi inte genomföra Fäboddraget som planerat utan fick ställa in det med kort varsel. Frågan var hur vi skulle få det att fungera i framtiden. Resultatet blev att den gamla tävlingskommitten ombildades att bli Fäboddragskommitte med en utsedd sammankallare och en tydligare arbetsuppgift.
Den nya styrelsen kom att bestå av Per Skye ordförande, Ulf Jönson kassör, Chicki Runqvist sekreterare. Ledamöter Anna Skye, Cecilia Lönnberg samt Roland Stigestad och Sofia Samuelsson som ersättare.
Lite ur den planerade verksamheten för säsongen är medlemsmöten, inoff. utställning, klappa varg, vagnskörning, Gröna kortet utbildning, nyttårsrace, ungdomsläger, KM, vinterupptakt och som sagt Fäboddraget.
För att hålla er uppdaterade så titta på Gävle Dalas Hemsida.

Ett stort grattis till alla medaljörer och deltagare från Gävle Dala för era fina insatser i WSA VM. Det var också roligt att se att av de utlottade slädarna kom 3st till Gävle Dala förare.
Grattis / Styrelsen

Ett tack till de styrelseledamöter som avgått: Lena Linberg , Mats Gelotte och Pertti Lehtiranta

Ännu en gång ett stort tack för era insatser i klubben
/ Styrelsen

Grönlandshund

Ordförande
Vakant

Vice ordförande
Åke Wedin
tel: 0691-302 02
wedin@bhc.se

Sekreterare
Sofia Christensen
tel: 054-874090
sekreterare@gronlandshund.sphk.se

Ledamot
Harriet Svensson
tel: 0670-300 84
harriet_83@hotmail.com

Ledamot
Malin Aspaas
tel: 0643-501 10
malinaspaas@nordicsleddogs.se

Kassör (ej ledamot)
Annica Johansson
tel: 0613-130 47
annica.johansson@naturbruk.net

Suppleant
Åsa Norell
tel: 023-711 632
cadetvox@yahoo.se

Suppleant
Michael Schmidt-Nägel
tel: 0933-204 29
sn@telia.com

www.gronlandshund.sphk.se

Nu kan vi lägga en ovanlig vinter bakom oss. Vädret har varit minst sagt växlande och nederbörd har det kommit i mängder. Tyvärr har temperaturen i stora delar av landet legat över nollstrecket så antingen har det regnat eller så har snön snabbt smält bort. Men ni grönlandshundägare har glädjande nog ändå lyckats med träningen och ni har också varit flitiga i tävlingsspåren.
Det har avlagts över 40 polarhundprov den här vintern vilket är cirka 70% fler än det tidigare rekordet. Fantastiskt roligt! Prestationerna som gjordes på mästerskapen i Särna och Åsarna var också på en hög nivå. Speciellt vill jag lyfta fram Lasse Hammarfalks silver på Polarhunds-VM. Jag hoppas verkligen att Lasse tänker om och fortsätter med hundkörningen. Han behövs både på tävlingar och på våra träffar.
Nästa styrelsemöte hålls i Junsele i mitten av maj i samband med Nedre Norras utställning. Har du något som styrelsen bör diskutera kan du kontakta mig eller Sofia i god tid innan.
Jag önskar alla en riktigt skön sommar!

Åke Wedin/Vice ordförande

Vi måste bli bättre på att värna om vår ras!

Idag är det alldeles för få som höftledsröntgar sina grönlandshundar och det är få hundar som röntgas som inte ska användas i avel. För att vi ska veta om det är ett problem eller inte krävs det att fler röntgar sina hundar. Idag är det en ganska hög hd-frekvens hos de röntgade hundarna och eftersom det är så få hundar som röntgas så är det missvisande för rasen. Det kan ju vara så att man har röntgat hunden för att de har visat symtom. Ta ert ansvar för att arbeta för en frisk ras och röntga era hundar.
Uppfödare måste bli bättre på att förklara att inte bara avelsdjuren behöver bli röntgade för att man ska veta hur linjerna blir behäftade med hd. Att syskon och avkommor till avelsdjur är röntgade är minst lika viktigt.

Avelsrådet gm Sofia Christensen

Rekord i dragmeritering

Aldrig någonsin har så många polarhundprov för grönlandshund godkänts under en säsong. Under denna vinter har 42 godkända polarhundprov registrerats. Det nu slagna rekordet är från 1992, dvs. det år som dragmeritering var möjlig för första gången. Då meriterades 25 hundar.

Under vintern har sju polarhundtest godkänts. Harriet Svenssons tik Varggyllens Borka och Lennart Anderssons Nova har nu tre godkända test och matte/husse kan ansöka om titeln S(POLAR)CH för dessa hundar. Rasklubben gratulerar.

Tyvärr har rutinerna för resultatrapportering från SPHK:s tävlingssekreterare till SKK inte fungerat tillfredställande. Detta innebär att i stort sett ingen dragmeritering har registrerats hos SKK ännu (början på april). SPHK:s styrelse arbetar med frågan.

Säsongens första meriteringstillfälle var på snöträffen i Nornäs i början på januari. Lennart Anderson erhöll godkänt polarhundprov och -test med sin tik Nova. Roland Stigestad fick godkänt polarhundprov på sina hundar Aizing och Akita.

I mitten på januari hade rasklubben ett meriteringstillfälle på 2 x 30 km i Nederhögen. I slädhundsklassen körde Rita Lysholm ett sexspann grönlandhund (Skurken, Heksa, Pia, Turte, Tvilling och Panda) och Leif Olsson ett sjuspann (Tjabo, Snövit, Kloker, Blonie, Trötter, Modesty och C-Nasti). Alla hundarna fick godkänt polarhundprov. I pulkaklassen fullföljde fyra av sex startande. Godkänt polarhundtest i enspann delades ut till de tikar som Lennart Andersson (Nova) och Åke Wedin körde (Sirmiq). Harriet Svensson körde tvåspann men meriterade enbart sin tik Borka för polarhundtest. Anna Ouchterlony, 16 år, körde tvåspann med Smilla och Rufus. Anna klarade polarhundprovet med glans, men missade godkänt test (segrartid + 15 %) med mindre än en minut.

SHAM-draget i Nornäs var nästa meriteringstillfälle. Harriet Svensson körde enspann med Borka och fick godkänt polarhundprov. Lennart Andersson körde tvåspann med Nova och Dersju med godkänt polarhundprov och –test som resultat. Gösta Karlberg avlade godkänt polarhundprov med sina hundar Janka och Urax. Roland Stigestad fick polarhundprov godkänt med Berna, Amorina och Aizing.

På Polardistans erhöll två förare godkänt polarhundprov. Det var Ylva Kiöhling-Söderman med sitt 8-spann (Q-Assaq, Tjabo, Snövit, Kloker, Blondie, Trötter, Modesty, C-Nasti) och Per Esben Jacobsen med sitt 4-spann (Hala, Ani, Xzoz och Ulvar).

Årets sista meriteringstillfälle var Fäboddraget i mitten på mars. Tävlingen ställdes in med mycket kort varsel och ersattes av meritering för polarhundprov i rasklubbens regi. Anna Ouchterlony med Jokk, Frank Ouchterlony med Rufus och Svea samt Gunilla Mellgren med Sirmiq och Imaq godkändes.

Gunilla Mellgren

Mitt namn är Michael Schmidt-Nägel
och jag är nyvald suppleant i styrelsen

Jag är 50 år gammal och bosatt i Vindeln, Västerbotten. Ursprungligen härstammar jag från Tyskland och jag kom till Sverige med 10 grönlandshundar 2002.
Vi har grönlandshundkenneln Qaumaneq och har grönlandshundar sedan 1991. Mest har vi haft 14 hundar, just nu är det 11. Vi har under åren haft 5 valpkullar med totalt 34 valpar och de finns kvar i många linjer i Tyskland, Frankrike, Schweiz och Sverige.
I Tyskland var det mest Dagmar, min fru, som körde hundspann. Vi fanns på utställningar, turer, sprint-, medeldistans- och långdistanstävlingar. Nu för tiden är det jag som kör och ibland tävlar, jag har bl.a. kört Nordic Open (MD) och Polardistans. Men mest trivs jag egentligen hemma på spåret, när vårvintern har kommit, solen skiner över snön och jag är ute med våra hundar.
Jag/vi älskar grönlandshundar, de där envisa, tjuriga, ibland bråkiga men också kärleksfulla, livliga, trogna och vackra hundar.
Jag hoppas att kunna hjälpa till med min erfarenhet och kunskap att sköta om rasen och deras rasspecifika kvaliteter under den tiden jag sitter med i styrelsen och tackar för förtroendet.

Michael Schmidt-Nägel

Jag heter Harriet Svensson,
blir 25 år och bor i Jämtland

Uppvuxen med draghundar, började samla på mig egna hundar för ca 6 år sen och har just nu 4 grönlandshundar, 1 alaskan malamute och en labrador. Tävlar hundarna i nordisk stil men ser fram emot att glida fram på släden efter ett 6-spann nästa säsong. Hoppas kunna göra någon nytta i styrelsen och för mig känns det viktigast att vi får fler grönlandshundägare att bli aktiva och arbeta med sina hundar.

Harriet Svensson

Jag heter Malin Aspaas och bor i Jämtland

på en gård nedanför Oviksfjällen med två grönländare samt sju alaskan malamuter och en cane corso. Jag är 37 år ung och har haft polarhundar sedan -98. Innan fanns det 2 Grand danois i min lägenhet i Sundsvall.
Jag har alltid gillat att vara ute i skog & fjäll, sommar som vinter.
Är aktiv i rasklubbarna alaskan malamute och grönlandshundsklubben och är med på träffar/tävlingar. Sitter i rasklubben för alaskan malamute som ledamot samt i arbetsgruppen som arbetar med ändring av meriteringsreglerna. Kör i slädhundstil mest i medeldistans men är mycket nyfiken på längre distanser som Polardistans, ser att våra hundar verkligen kommer till sin rätt i denna form av tävling.

Malin Aspaas

Polardistans 2008

- en blöt historia

Under mina 28 år med hundkörning har jag aldrig provat på att vara ute i ett så kvalificerat skitväder som vi hade under årets Polardistans. Start i plusgrader och duggregn som framåt kvällen/natten övergick i kraftigt regn och hård vind och sedan fortsatte i mer duggregn och blötsnö dag två. Vad skall man säga annat än sämre kan det knappast bli.

Förutsättningarna för årets tävling var ganska blandade. Hundarnas träning hade jag ändrat något genom att jag inte tränade så mycket distans efter nyår utan gick i stället över till mer tempokörning. Jämfört med fjolåret så hade hundarna, vid årsskiftet, gått ca 1600 km 06/07 mot ca 1500 km 07/08. Skillnaden var således inte så stor fram till nyår, men ser man till den sammanlagda distansen fram till tävlingen var den 06/07 ca 2650 km att jämföra med ca 2300 km 07/08 så blev det en hel del. Det förändrade träningsupplägget upplevde jag dock som enbart positivt. Hundarna (Dersju och Nova) kändes piggare än ifjol, höll ett bra tempo och visade inte upp några som helst tecken på att tröttas.

Christer Afseer på startlinjen
Foto: Ulla Lindroth

För min egen del var dock förberedelserna allt annat än optimala. Detta berodde på att:

1/ hundarnas träning tar massor av tid,

2/ mitt engagemang som tränare för friidrottsungdomar gör att jag är uppbokad 3-5 kväller per vecka med detta och

3/ det har varit exceptionellt mycket att göra på jobbet, jämfört med ett normalår, pga. av en större organisationsförändring som är på gång.

Min egen träningsdos låg vid tävlingsstart på ungefär 10% av ett normalår! Jag var väl medveten om att jag var dåligt tränad, men tävlingar som jag hade deltagit i under säsongen visade att jag trots allt orkade med ganska bra och med ett lägre tempo räknade jag med att det skulle gå bra.

En faktor som jag dock inte tog hänsyn till var att jag pga. min arbetsbelastning aldrig hann förbereda mig mentalt på ett bra sätt och det kändes före start som om jag inte riktigt var på plats. Denna signal borde jag naturligtvis ha lyssnat till, men det gjorde jag inte.

Som jag tidigare nämnt så startade vi i duggregn och plusgrader. Trots det rådande vädret var spåren mycket bra. Efter ca 3 timmar stannade jag och snacksade hundarna samt åt lite själv. De tre norska spannen i klassen (PD300 nordisk) passerade mig. Däremot hann aldrig den andre svensken Håkan Nissula fram till mig innan jag åkte vidare. Vid den första checkpointen, Husse, stod de tre norska spannen och fyllde på med energi. Själv åkte jag rakt igenom och hade nu den tunga körningen upp till Drosbacken framför mig. Stigningen är på de 24 km ca 240 meter. Huvuddelen av stigningen börjar ca 2 km från Idre och pågår sedan i ca 5 km. Under dessa 5 km tar man den mesta stigningen (ca 200 m), så det enda som gäller är att borra ner huvudet och ligga på så gott man orkar. I denna backe visade hundarna verkligen vad de går för – inte ett stopp, inte ens en antydan till att vilja stanna, de malde bara på och så fortsatte de hela vägen upp till Drosbacken! Jag blir så otroligt imponerad av dessa hundar och deras kapacitet som aldrig tycks ta slut.

Rose-Marie Eklund ska strax släppa iväg Ylva Kiöling Söderman **Foto:** Ulla Lindroth

På checkpoint Drosbacken stannade jag ca 2 timmar för att äta, snacksa hundar och fylla på termosar med varm dryck inför fortsättningen fram till checkpoint Sir Mikael. Vädret hade, som jag tidigare nämnt, varit blött och uppe på Drosbacken tillkom sedan vind som gjorde att det kändes direkt ogästvänligt på platsen. Under min matrast kom de norska spannen och även Håkan fram till checkpointen. Samtliga stannade bara helt kort innan de fortsatte och jag kunde inte annat än fundera – ”vad lever de av”? Vi hade åkt va 6,5 mil och de tycktes alla klara sig utan något större energiintag.

Nåväl jag följde mina planer och de förstärkningsplagg som jag hade tagit på mig under rasten behöll jag på. Jag passade också på att ta fram pannlampan eftersom det snart skulle börja mörkna. Mörkna gjorde det också med besked då en tät dimma omslöt mig och gjorde att det i princip var omöjligt att orientera efter omgivningarna. Jag har åkt dessa sträckor förut och känner igen mig bra, men nu, utan att se någonting förutom ljuskäglan i dimman, var det mycket svårt att ha koll på var jag var. Vissa tydliga platser, vägövergång, sjö och liknande gjorde att

Sverre N Moe strax före start
Foto: Ulla Lindroth

Slaskigt på parkeringen

Foto: Ulla Lindroth

jag hade ett någorlunda hum om var jag var. Vid 20-tiden började det dessutom att regna kraftigt samtidigt som vinden tilltog och regndopparna kändes som nålar i ansiktet. Mina kläder höll emot riktigt bra och min anorak (Klättermusens Nunatak OBS! Jag är ej sponsrad!) överträffade min högsta förväntningar. Trots att den är gjord i bomullsväv höll den mig torr. Nåja, torr var i dessa sammanhang en definitionsfråga. Blir man inte blöt utifrån så blir man ofta det inifrån pga. svett och så blev det. Vi knogade på så gott vi kunde. Kringelfjorden passerades och vid 1-tiden var vi framme i Sir Mikael.

Både jag och hundarna var ganska pigga, framförallt hundarna. Jag kopplade upp dem och gav dem lite att äta. Därefter undersökte de sina platser, bädda nogsamt och rullade ihop sig för att sova. Inga slutkörda hundar här inte. Sova och sov, Nova som låg närmast tältet, hade stenkoll på mig för den händelse att det skulle komma mer mat. Hundarna hade nu gått ca 12 mil på 16 timmar (inkl. 2 timmars rast) och uppförde sig ungefär som efter en träningstur hemma, dvs. de drack lite och sedan sökte de ett bekvämt sätt att lägga sig ner för att vila! Jag kände mig glad och stolt över att de hade klarat av detta arbete på ett så bra sätt.

Hundarna på plats och köket igång, nu ville jag bara in i tältet och få på mig torrt på kroppen. Tältpåsen var genomblöt men innertältet torrt så det var OK. Liggunderlaget var lite blött, men inget som hade någon betydelse. Fram med sovsäcken och dagens chock, den var genomblöt. Den väska som jag trodde var vattentät var inte det och det visade sig att även mina ombyteskläder och mina dunkläder var blöta. Det blev med andra ord en kall natt med lite sömn och då vädret nästföljande morgon var samma som dagen innan, beslöt jag mig för att bryta. Jag åker inte ut på denna typ av aktivitet utan en torr sovsäck och torra ombyteskläder och eftersom vädret inte medgav någon möjlighet att torka utrustningen, var beslutet givet om än inte lätt. Här kan jag också konstatera att min känsla före start att jag inte riktigt var på plats stämde. Normalt hade jag haft min personliga utrustning i sopsäckar, något som jag alltid har på vårvinter turer i fjällen. Denna gång var jag inte riktigt på plats mentalt, så trots att jag före start stod och tänkte att jag borde ha utrustningen i vattentäta säckar, gjorde jag ingenting! Sensmoralen av detta är det jag har sagt till andra många gånger att - är man inte i mental balans så skall man inte delta i denna typ av tävling. Det är dock alltid lättare att säga till andra vad de skall göra än att göra det själv.

Nyfiken på att få veta mer och vad andra tycker om Polardistans? Sök då på Google, det gav idag ca 1800 träffar!

Bilder, karta, banprofil ses bäst på tävlingens hemsida www.polardistans.com.

Lennart Andersson, Bålsta

Övre Norra

SPHK Övre Norra

www.sphk.se/ovrenorra

Ordförande **Anna Kuru** chiliways93@yahoo.se
Vice ordförande **Elisabeth Lönnberg** eles@telia.com
Sekreterare **Johanna Adolfsson** jojsan@telia.com
Kassör **Anette Isaksson** aeandersson@hotmail.com

Kontaktperson distriktet: **Johanna Adolfson** 070-2280926 jojsan@telia.com

Kontaktpersoner nära dig:
Elisabeth Lönnberg, Piteå, 070-5873266, eles@telia.com
Angelica Lindvall, Gällivare, angelok_84@hotmail.com
Agneta Henriksson, Vittangi, agge1971@hotmail.com
Matti Holmgren, Jokkmokk, info@jokkmokkguiderna.com
Anna Kuru, Kiruna, 070-512 98 81, chiliways93@yahoo.se
Anna Sandström, Kalix, anna_v_sand@hotmail.com

Hej medlemmar!

Hoppas ni haft en bra vintersäsong med era hundar! I skrivande stund (10:e april) har vi massor med snö och 15 grader kallt. Nu är årets höjdpunkt här med en sol som börjat värma och långa, ljusa dagar!

I februari gick SM och SOC i Kiruna och mycket glädjande hade vi medlemmar på prispallen! Det var Angelica Lindvall som tog silver i 6-spann med sina hundar. I 4-spann tog Agneta Henriksson bronsplatsen och Johanna Adolfsson placerade sig som 4:a efter tre intensiva tävlingsdagar. Alla tre körde siberian huskies. Agneta gjorde för övrigt sin tävlingspremiär på KM:et i Lillholmsjö tidigare i år.

Ungefär samtidigt blev Anna Niskanens samojed Ylletrollets Loke BIM på SPHK Samojeds officiella utställning i Furudal där drygt hundra samojeder deltog. Även på Beaver Trap Trail hade vi medlemmar som deltog och det var Birgitta och

Angelica Lindvall under dragträffen i Kiruna i januari. **Foto:** Anna Kuru

Mikael Sandin. De tävlade i klassen långdistans (90 km). Mikael vann klassen och Birgitta var inte långt efter och tog hem silvermedaljen.

Det är länge sedan vårt distrikt ordnade ett dragprov eller dragtävling, men nu blev det faktiskt äntligen genomfört. Det var ett Polarhundsprov för alaskan malamutes som genomfördes i Kiruna (mer om det kan ni läsa på annan plats) med deltagare från Sverige och Finland. Marit Kangas höll i trådarna för detta prov som – trots vädret – var mycket uppskattat.

Jag hoppas alla medlemmar tog chansen att påverka hur proven för våra polarhundar kommer att se ut i framtiden genom att skicka in förslag till SPHK:s arbetsgrupp! Sista mars skulle förslag och idéer komma in och nu kommer man att börja utarbeta de nya meriteringsreglerna.

Nu återstår en dragträff i början av maj (se mer information på hemsidan).
Planeringen för distriktets inofficiella utställning är i full gång och kommer att vara i augusti. Mer information kommer på hemsidan!

Kampen om vem som blir Övre Norras vinstrikaste polarhund fortsätter! Den senaste aktuella listan finns på vår hemsida. Glädjande att se att vi har så många hundar på listan! Glöm inte att skicka in dina resultat till Johanna (e-post: jojsan@telia.com) senast två veckor efter avslutad tävling!

Det har kommit förfrågningar om att ha ett lag till nästa års upplaga av Vindelälvsdraget. Det är en stafetttävling som körs efter Vindelälven. Jag har själv deltagit både som handler och som förare (Kebnekajsorna) och det är en tävling under mycket trevliga former – en riktig folkfest! Skulle du vilja vara med och bilda ett lag för vårt distrikt - hör av dig till någon av våra dragansvariga!
Ha en fortsatt bra vår med era fyrbenta vänner!

Anna Kuru, ordförande ÖN

SPHK Övre Norra vill tacka följande personer och företag för att de på olika sätt har bidragit till helgens arrangemang i Kiruna:

Tävlingsledare:
Torsten Tortula och Birgitta Holmgren

Funktionärer:
Johann Andersson och Patric Dallard

Sponsorer:
Fjellborg Arctic Journeys , ICEHOTEL AdventureCanada Goose

EN VERKLIG PRÖVNING FÖR POLARHUNDAR!

Helgens Polarhundprov 1 för Alaskan Malamute i Kiruna blev till en äkta utmaning för våra polarhundar när vad som skulle ha varit ett vanligt, medelsvårt, dragprov förvandlades till en hård kamp mot snömassorna i vildmarken mellan Jukkasjärvi och Jäkkälä. Redan vid starten på lördagen var det uppenbart att spåret skulle bli tungkört på grund av den nysnö som fallit under natten. Till en början rådde dock relativt god sikt men vädret försämrades hastigt och då mer än 30 cm snö föll under dagen förvandlades de hårda spår som preparerats med såväl skoter som pistmaskin i flera dagar snart till ett minne blott. I mycket dålig sikt och hårda vindar fick deltagarna i stället orientera sig med hjälp av markeringar för att nå övernattningslägret i Jäkkälä Vildmarkscamp.

När de första spannen nådde Sautosjärvi ungefär halvvägs in på banan täckte djupa snödrivor stora delar av den markerade leden. Lössnön hindrade de nordiska åkarna från att skejta effektivt, eller alls, och förarna i slädhundstil trampade ideligen vid sidan om det osynliga spåret och sjönk till lårdjup när de försökte hjälpa sina hundar framåt. Det var alltså mycket tungt arbete för både förare och hundar och det var nog många som slutade att kika på klockan redan halvvägs in på banan då de insåg att här handlade det mest om att ta sig i mål – oavsett tid. Någon risk för deltagarnas säkerhet fanns emellertid aldrig då våra funktionärer Johann Andersson och Patric Dallard ständigt var beredda att rycka ut på skoter för att hjälpa eventuellt utmattade förare. SPHK Övre Norra kan med glädje rapportera att samtliga spann utan hjälp valde att fullfölja den första etappen (30km) trots ovädret och att samtliga hundar och förare mådde bra på lördagskvällen. Dock fattades ett enhälligt beslut som stöddes av våra tävlingsledare Torsten Tortula och Birgitta Holmgren att avbryta provet efter den första etappen. Det ymniga snöfallet och den dåliga sikten gjorde det omöjligt för funktionärerna att förbättra spåret inför söndagen och någon möjlighet att fullfölja provet under normala omständigheter och tider fanns alltså inte.

Det var inte bara provdeltagarna som besvärades av snöovädret. Våra funktionärer som transporterade bagage och mat till Jäkkälä Vildmarkscamp fick gräva loss

Våra tävlingsledare Birgitta Holmgren och Torsten Tortula hälsar på Malamuten Onak som deltog i 2-spann slädhundstil..

Foto: Marit Kangas

sina skotrar vid upprepade tillfällen och den lokala bilbärgningen fick rycka ut då medföljande handlers och andra lokala bilister fastnade med bilarna längs Esrangevägen. Trots snökaoset präglades provhelgen av en härlig uppsluppen stämning och alla deltagare verkade nöjda med sin egen och sina hundars prestationer när det gällde att ta sig från A till B med lastad släde/pulka genom ovädret.

På lördagskvällen samlades vi i storstugan och åt en god laxsoppa medan vi lyssnade på ett intressant föredrag som två av våra finska gäster höll om sin träning inför VM i Åsarna 2008. Med i startfältet på vårt dragprov fanns nämligen Marko Vesterinen som vann VM-guld på 5km sprint med sitt 2-spann tidigare under våren. Marko och hans sambo Anne berättade om hur de tränar sina Malamuter för sprintdistanser och hur de noggrant lägger upp säsongen inför de stora tävlingarna. De berättade även om den finska rasklubbens (ALMA) olika aktiviteter och bjöd oss alla att delta i deras träffar i Finland. Våra trevliga tävlingsledare Torsten Tortula och Brigitta Holmgren förgyllde helgen ytterligare med sitt glada humör, sin kunnighet och sina intressanta erfarenheter från hundsporten. Vi är verkligen glada att de valde att ställa upp för SPHK Övre Norras klubbverksamhet! Det bör påpekas att trots extremt dåliga spårförhållanden körde flera spann på förhållandevis bra tider och det råder ingen större tvekan om att det skulle ha funnits godkända spann vid målgången under mer normala omständigheter. Ett särskilt omnämnande bör Lars-Ola Lundborg från Överstbyn få. Lasse deltog i 2-spann nordisk stil tillsammans med hundarna LP1 Silverflocks SnowAkela och LP1 SnowNanok (hundarna ägs av Marika Landfors) och visade att han tillsammans med dessa duktiga Malamuter verkligen är något att räkna med i tävlingsspåret!

Vi är väldigt glada över att ha genomfört ett första dragprovstillfälle för Alaskan Malamute i Övre Norra. Att intresset för drag är stort bland våra medlemmar är uppenbart då det även deltog ett ”prova på” spann som körde en del av sträckan enbart för att få uppleva tävlingsatmosfären tillsammans med sina yngre hundar. Nästa år har fler hundar i vår region åldern inne för att få delta i Polarhundprov 1 och i andra typer av dragmeritering och vi hoppas på att kunna arrangera dragprov varje år.

För, som någon sade innan vi skiljdes åt på söndagen - det kan ju knappast bli sämre väder nästa gång!

Marko Vesterinen från Finland deltog med ett 4-spann. **Foto:** Marit Kangas

Mitt första Fäboddrag

Bakom tangenterna
Sofia Ericsson, Shejrix siberians

Med hundar som skadat sig och blivit opererade fick jag inse att min första, riktiga tävlingssäsong med egna hundar, inte alls skulle bli som jag hade tänkt. Träningen hemma blev närapå inställd under tre månader, då jag fick vakta hund istället. Jag fick följa slädtävlingarna via kompisar och via Internet, mycket spännande såklart, men även lite frustrerande. Så jag tänkte och funderade på saken och kom sen fram till att EN tävling skulle jag minsann ta mig till. Min kompis Annika på IGAIS tassar har länge talat om hur bra och trevligt Fäboddraget är, så jag bestämde mig för att DEN skulle bli min första tävling.

Planering med vänner, boka stuga och allt, träna hundarna så mycket jag kunde då vi inte alls var uppe i den sträckan jag hade önskat i mitten på januari. Jag ville köra 30km på tävlingen, men det var bara att inse att vi inte hade tillräckligt många mil i benen, så vi valde 15km istället. Bara dagarna innan jag skulle åka iväg, fick jag ett mail om att tävlingen var inställd. ”-Åh neeeej..... Det är inte sant!?!” Hur sjuttsingen mycket otur har jag egentligen? Enda tävlingen, som jag sett fram emot så mycket. Enda chansen jag och hundarna skulle få att tävla på snö den här säsongen. Det var till att fatta beslut. Mina valpköpare och vänner från Skåne beslutade sig för att inte fara upp när tävlingen blev inställd. Jag bestämde mig för att åka *trots* det. JAG skulle minsann köra Fäboddraget ändå. Men planerna fick ändras lite, jag valde att bo med Annika och familj i Grönklitt istället för stugan vi bokat, så det innebar helt plötsligt att jag fick sällskap med mig i bilen upp. Annikas man, Classe, ville upp till familjen, så jag hämtade upp honom efter hans nattpass på jobbet. Väl framme hälsade vi bara på i stugan innan vi for iväg och körde hund tillsammans. Jag var ju tvungen att testa nya släden inför lördagen. En racersläde, som jag

Jag och hundarna på egen tass

Inför starten **Foto:** Annika Gustafsson

fått av min mamma. Vi körde hund både torsdagen och fredagen och sen kom lördagsmorgonen och som vanligt kom mina tävlingsnerver fram. Tror inte jag sa ett ljud på hela morgonen. Jag bara

Niro och Pya i led **Foto:** Annika Gustafsson

fokuserade på; ge hundarna mat, få med alla grejer och komma iväg i tid. Jag fick Classe med mig i bilen igen, jag som inte hittar däruppe, så det gjorde att jag blev lite mindre nervös.

Helt plötsligt var vi på plats. Det såg inte alls ut som jag trott det skulle göra. Alla parkerade på rad då parkeringen var utmed vägen och sen var det bara att hitta sig ett träd att starta ifrån. På bilder jag sett tidigare tycker jag nog att det inte såg ut att vara så många träd, men nu tyckte jag det stod träd överallt. Såhär i efterhand känns det som att det, för egen del, var lika bra att det inte blev någon tävling. Tänk så nervös jag skulle ha blivit av att behöva starta samtidigt som alla andra spann, på utsatt tid. Jag och hundarna har ju ingen som helst erfarenhet, så det var skönt att inte vara tvungen att vara klar i tid. Eftersom vi är så oerfarna, valde jag till slut att 'boka om' träd och satte istället släden så att vi kunde starta direkt efter Annika och därmed komma på rätt spår utan att behöva bekymra oss. När jag hade tagit upp de sista två hundarna såg jag helt plötsligt att Silve inte hade någon sele på sig. Han åkte i bilen tillsammans med Classes låne- Vorsteh och jag glömde tydligen helt av att sela honom. Det var bara att springa tillbaka till bilen och upp igen och när jag kom tillbaka hade de två hundarna jag satt fast i linorna trasslat in sig runt släden, så jag var tvungen att be Annika om hjälp. Nåja, så är det när man är ovan på nya platser. När vi väl var klara att åka började nedräkningen till start.

– Fraaaamåt! Hundarna var överlyckliga över att äntligen få komma iväg och stack raskt efter Annikas spann. Jag körde ett 4-spann och det märktes att Annika bara hade tre hundar då vi hela tiden låg tätt

inpå och jag fick stå på bromsen. Spåren var underbara om än något läskiga för en ovan slädhundsförare. Smala nedförsbackar med träd tätt inpå gjorde att jag bromsade rätt mycket. Hade det varit tävling och jag haft någon bakom mig hade de nog blivit irriterade. Vyn var roingivande och jag kände mig nöjd och glad över att jag bestämde mig för att vi skulle åka ändå. Jag och kompisen fick ett gott tillfälle att träna omkörningar med varandra och det gick riktigt bra. Bakom mig kunde jag vid tillfällen få höra; "Luta inte så mycket med kroppen" och diverse tips om hur jag skulle få släden att göra som jag ville. Det är kanske lätt för en gammal räv som varit med i 'gamet' ett tag, men för en rookie, ja-aa.. det är inte alldeles enkelt.

Vi körde på och kom ifatt ett alaskan malamute-gäng. "- Iiiiii… nu måste vi köra om dom", och jag låg först. Pertti Lehtiranta ankrade upp sin släde och gick fram och höll i sina ledarhundar. Det gjorde mig lite mer pirrig, men jag var fast besluten att vi skulle ta oss förbi utan bråk. Jag manade på mina hundar och de gick om på högra sidan där det fanns plats. Döm om min förvåning säger min gammelgubbe Silve *gruff* till malamuten längst bak. Det trodde jag inte, att min snälla Silve skulle yttra sig, jag trodde mer att unghanen skulle säga något. Jag manade på dom mer och helt plötsligt var vi förbi!! YES!! Vinst vacker!

Vi fortsatte vårt race och när vi kom till fäboden var det dags för mig att svänga höger, in på 15km spåret. Det gick inte så bra för de ville bara fortsätta rakt fram där det redan var uppkört. Annika var snäll nog att ankra upp och hjälpa

Gänget vi var tvungna att passera

mina hundar in på spåret. Så! Då var vi alldeles själva. Snön hade blåst över spåret på vissa ställen, men vi följde leden utan problem. Mina hundar gick på i samma tempo hela tiden och det kändes

Jag, stolt och glad, med mina hundar fr.v Prisma, Silve, Pya och Niro **Foto:** Kattis Glad

underbart att vara därute tillsammans med mina hundar. Vi såg inte till någon annan, men jag misstänker att nästan alla andra körde den långa sträckan. När jag kunde se bilar på vänstra sidan förstod jag att vi snart var 'i mål' och väl där blev jag så stolt och glad över att vi klarat, vad som skulle varit vår första slädtävling, och det var en väldigt emotionellt rörd matte som klappade om sina hundar. Jag har ju faktiskt tävlat på släde innan, men med lånade hundar från Annika och nu vet jag… det är inte alls samma sak, inte samma känsla. Att 'gå i mål' med mitt egna spann, ja, det var en fantastisk känsla och jag tror nog att ni vet vad jag talar om.

Efter draget var vi som ville inbjudna till Rosentorp för att grilla och ha lite trevligt innan vi for hemåt. Jag och Annika kom inte speciellt förberedda, bara med ett korvpaket och en termos med choklad. Men det gjorde absolut ingenting, själv blir jag mätt på två korvar och det är ju gemenskapen som räknas. Innan det blev till att äta, kom Rosentorpsägarinnan

Gemenskapen var trevlig

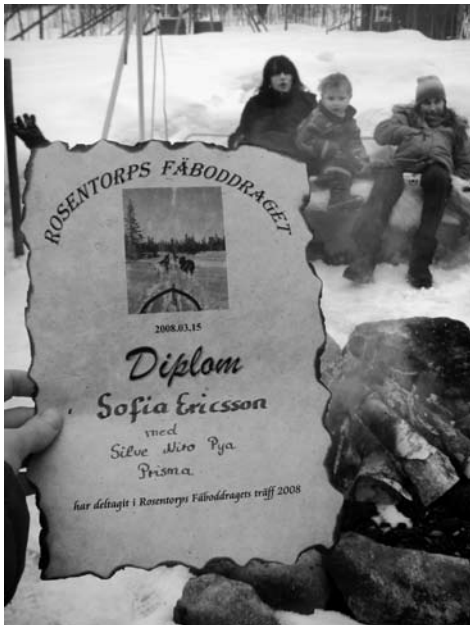

Mitt egna diplom

Karin Dobbert och hade en överraskning till oss deltagare. Hon hade gjort diplom!! till oss som genomfört 'loppet'. Jag blev så glad och tycker att det var en otroligt snäll gest som troligtvis blev mycket uppskattad av många, men speciellt av undertecknad. Jag fick ingen pingla, men jag fick ett minne ändå. "- Nästa år, sa jag till Annika, då tar vi med oss mer gott att grilla", för från min sida blir det ett nästa år. Det var verkligen synd att Fäboddraget blev inställt i år, för det var mycket välpreparerade spår att köra på. Men vi som var där hade det supertrevligt och för vissa var det 'en oförglömlig upplevelse'.

Tack till dig som hjälpte mig med släden i mål (tyvärr är jag dålig på namn) och tack Annika för hjälpen ute i spåret! Och inte minst, tack Kattis för att du ställde upp och fotade oss!

SPHK`s RASKLUBB FÖR SIBERIAN HUSKY POSTGIRO 38 70 52-4

SIBERIAN HUSKY

http://www.siberianhusky.se

Ordförande
Birgitta Mjöberg Dalgatan 51, 796 31 Älvdalen
070-385 96 50

Sekreterare
Malin Sundin, Näset 2, 794 92 Orsa
070-63 98 536 sekreterare.sh@sphk.se

Kassör, samt info slädprov
Fredrik Filander, Klarinsv. 11, 84292 Sveg
0680-211 60 fredrik.filander@telia.com

Ledamot
Anders Hörnlund, Sandbäcken 1, 542 91 Torsö
0501-199 54, agneta.nilsson@vgregion.se
Sverker Björk, Södra Byhult, 560 13 Hok
0393-230 54 info@lanjas.com

Suppleanter
Börje Jansson
Johnny Skye Djusa 7,
776 96 Dala-Husby, 0225-411 21
per.skye@telia.com

Valphänvisning
Ann Wessman, Smess, Ed Blixtgatan 11,
820 42 Korskrogen, 0651-220 87
annwessman@telia.com

Avelsrådet
Lisbet Lind, Granvägen 5, 918 32 Sävar
090-508 80, lisbet.lind@edbio.umu.se
Jens Lindberget Dalgatan 13, 796 31 Älvdalen
0251-109 37, racerhund@hotmail.com

Ibland går det undan! Glömde skriva i förra numret att även Sverker Björk ingår i styrelsen. En fantastisk vintersäsong som för mig började med snöträning redan 11oktober lider mot sitt slut. Här i Orsa har vi haft rekordmycket snö. Närmare 1,5 meter på sina ställen. Förmodligen ligger snön kvar på höjderna hela april ut. Så det blir nog några långturer till med hundarna innan mitt andra yrke tar all uppmärksamhet.

Vinterns tävlingar har haft många anmälda. Framförallt från södra Sverige, kul! I vår anordnas också för första gången "siberian husky dagarna" i Boxholm. Ett 20tal anmälda hundägare som drillas i allehanda aktiviteter med sin husky. Kanske får vi se en del av dessa ekipage på dragproven nästa år?

VM i Åsarna blev en succé! Guld till Mats Larsson. Silver till Bo Jönsson, Lisa Lindblom. Brons till Nina Filander, Ulrika Karlsson, Jenki Lindgren, Kjell Dannevall och Helen Israelsson. Grattis till Er alla! Långdistans lockar allt fler renrasiga spann. Femundlöpet 400 hade sex startande siberian husky spann, hela fem av dessa kom i mål! Grattis till Anders Hörnlund som i år nådde ända fram! Amundsen Race 420, en ny långdistanstävling som lockar med tuff terräng och masstart på storsjöns is hade fem startande siberian husky spann varav tre kom i mål. Grattis till Erik Sundin som med lånade hundar gjorde come back i tävlingsspåren!

Styrelsen skall ha en arbetshelg i maj. Där skall det planeras för framtiden. Det är mycket på gång och framförallt är det meriterings- och utställningsregler som kommer att diskuteras. Är det något som Ni vill att vi skall ta upp så hör av Er till undertecknad.

Vi ses i utställningsringen! *Malin Sundin*

Rasklubben för siberian husky
inbjuder till officiell utställning
Bjursås Skicenter Stugby och Camping, Dalarna

Lördag den 13 september
Domare: Sonny Ström

Anmälningsavgift:

Valpklass (4-6 mån / 6-9 mån)	120:-
Junior (9-15 mån) / Unghund (15-24 mån) /	
Öppen (24 mån-) / Bruks / Champ	250:-
Veteranklass (8-10 år)	180:-
Veteranklass (över 10 år)	gratis

Efter 2 st fullbetalande hundar kostar den 3:e 150:- osv

Anmälan till utställningen: Anmälan mottages endast på förtryckt blankett som finns att hämta på rasklubbens hemsida www.siberianhusky.se. Fyll i blanketten på skärmen och maila, eller skriv ut och posta. Det går även bra att använda SKK:s gamla blankett vid anmälan per post. Ange om möjligt mailadress, då bekräftelse kommer att sändas via mail. Har du inte fått bekräftelse inom en vecka måste du höra av dig, då det hänt att anmälningar inte kommit fram. Anmälan sändes till:
Per mail: **siberianhuskyshow@gmail.com**
Per post: **Susanne Simonsson Karnsvägen 6 79492 Orsa Tel:0731 831212**
Hundar, vars ägare är bosatta i Sverige, **skall** vara registrerade i SKK. Utlandsregistrerade hundar **skall** bifoga kopia av stamtavlan.
Avgiften betalas in på rasklubbens postgiro 38 70 52-4. Betalning från utlandet sker till konto IBAN: SE049 5000 0996 0420 3870 524, BIC: NDEASESS
Sista anmälnings-/betalningsdag 2008-08-20. Efteranmälningar mottages ej.

Logi: Bokning av logi senast 31/7 hos Chicki Runnquist, 0241-221 45 (kvällstid), Mail: zchatsajs@telia.com

4-bäddsstugor 495 kr/dygn, 6-bäddsstugor 650 kr/dygn, 7-bäddsstugor 850 kr/dygn, husvagnsplats med el 170 kr/dygn, tältplats utan el 130 kr/dygn
Middag lördag kväll Helstekt fläskfile med potatisgratäng sallad smör bröd bordsvatten och kaffe 150 kr/person (anmälan till Chicki Runnquist)

Övrigt under helgen: Samling kring lägerelden på fredagskvällen för korvgrillning
Gemensam middag på lördagskvällen med prisutdelning av SH-cupen 2008
Söndag: styrelsen planerar någon form av aktivitet mer info senare på hemsidan.

Frågor: Birgitta Mjöberg tel: 070 3859650, Chicki Runnquist tel 0241-221 45

VARMT VÄLKOMNA!

VÄSTRA

Ordförande Marie Saul
0522-65 00 15, musch@spray.se
Sekreterare Synva Bratberg
0502 10045 eller 0703 281853
synva@spray.se
Kassör Andreas Larsson
0520-44 43 40, 0709-74 96 39
eller 0520-47 26 09,
95Larsson@gmail.com eller
andreas.larsson@anatrollhättan

Webbansvarig Jennie Cederwall
webmaster@sphkvastra.se
Ungdomsansvarig Mats Eliasson
Kårehogen 106, 474 93 Ellös
030-45 02 67

http://www.sphkvastra.se

Hej ALLA!

Årsmötet har gått av stapeln på Hunneberg, det har blivit en trevlig tradition i en mycket fin miljö. Vi var inte så många i år, vad det beror på kan vi bara spekulera i, vi är nästan en månad tidigare än vi tidigare varit?

Information om årsmötet för tidigt i Polarhunden?? Men igen… det står på hemsidan och det bör ju ligga i alla medlemmars intresse av att vara med och påverka.

Jag fick fortsatt förtroende som ordförande även kommande år, jag ser fram emot att få arbeta med en numer förhoppningsvis varande och ”hungrig” styrelse. Vi välkomnar nya styrelsemedlemmar och en helt ny valberedning, se vår hemsida. Vi tror att ”städjobbet” börjar bli klart dvs. vi börjar få ordning på papper/dokument/blanketter, ekonomi och ungdomsbiten. Polardistans utvecklas och då det är västra som är arrangerande distrikt åligger det oss att diskutera och vara med att utveckla denna tävling vilket görs i en positiv anda.

När vi läser detta hoppas jag att vi har en välförtjänt vår som vi kan njuta av, många lukter i naturen som känns av både folk och hundar och som faktiskt kan pigga till oss.

Vi har haft vår (kanske återkommande) träff i Backamo. Idag ser vädret inte ut att bli vår det är snöblandat regn med övervägande snö som lägger sig på backen och förvirrar de stackars blommor som gett sig till känna. Eftersom det är april som är känt för att vara lurig hoppas vi på ett väder till helgen men inget regn!!??

Fram till vi ses fortsätter jag att tro på att:

Ingen kan allt
Alla kan något
och
TILLSAMMANS kan vi mycket

Vi ses o höres //Marie

SPHK's Västra inbjuder till höstträff
13 och 14 september 2008
I Simmartorp

Lördag officiell utställning

Domare för Grönländare och Siberian Husky: Anna Törnlöv
Domare för Alaskan Malamute och Samojed: Liz-Beth C. Liljequist

Kostnad för utställningen:

Valpklass	100kr
Unghund, junior, bruks och champion	250 kr
Veteran 8-10 år	150 kr
Veteran över 10	gratis

Betalar man 3 hundar fullpris, blir det 125 för hundar efter nr 3
Anmälan fram till 13 augusti, efteranmälan mottages fram till 24 augusti mot 100 kr i extra avgift pr. hund

Betalning till Västras BG 5413-5595, märk inbetalningen med utställarens namn och hundens reg. nr
OBS! Fyll i tydligt och noga på anmälan och inbetalningen.

Ej inbetalda innan 24 augusti får ej deltaga enligt SKK's policy!

Skicka anmälan till synva.bratberg@gmail.com, använd blankett på västras hemsida eller SKK's gamla 3sidiga som skickas till: Synva Bratberg, Norra hagen Daretorp, 52291 TIDAHOLM.

Söndag
Kortare vagnsrace
Prisutdelning och lottdragning

Lotteriet kommer att vara både lördag och söndag, priserna man kan vinna är:
Cykel (som förr) och många andra roliga priser

För boende kontakta Mona på campingen 0511-12333

Medlemsannonser

OBS! Nya bestämmelser!
Medlemsannonserna får fr.o.m. 2008 vara max 15 rader! Det är ca. 500 tecken.

ALASKAN MALAMUTE

VALPAR väntas första veckan i maj e. INT SUCH FINUCH RUCH EECH Mackinaw Four Wheel Diesel u Shannuq's Klondyke Mischa. Hundarna har HD A, AD ua samt ögonlysta ua. Båda mkt goda draghundar med utmärkt temperament. Intresserade kontakta Nisse Ekegren tel : 070-539 40 69, 0293- 521 27 nisse.ekegren@spray.se

ÖVRIGT

Jag önskar köpa en trehjulig cykel för höstträning av mina grönlandshundar

Hans Bergman, tel: 08-707 63 41.
Ring mellan 17.00-21.00

.....

Slädar säljes:
Äldre Björkis tobbogan, med blå kapell, broms och bra belag: 2500:-
Äldre sprint Oinakka med broms: 1500-
Turistsläde för tre till fyra personer med broms och sittbänk: 3500:-
Delar till en Oinakka tobbogan ur en kraschad (på höger sida), nästan ny släde. Bl.a hel styrbåge, golvplatta, vänster med, belag, mm 1200:-

Biekke´s Siberian husky kennel
Tel: 090-971 00 eller 070-318 47 20
biekkeskennel@gunnismark.se

SIBERIAN HUSKY

Valpar planeras. S(POLAR)CH Ylajärvis Mettemarit planeras att paras med SUCH Igais Tassar Canis Major Sirius. Båda är HD A, öga UA och kommandoledarhundar. Mer info www.ylajarvis.se eller www.tassar.tk Malin Sundin 070-63 98 536

.....

Kennel Ulvedalen förväntar ultimo april valpar efter **Fenrisulven Tir u. Alka-Shan's Low Limit**
Läs mera på **www.ulvedalen.com**
För mer info, maila:
ulvedalen@ulvedalen.com eller
ring: +45 2720 2054
Regler för införsel av valp från Danmark till Sverige:
"Valpar under 3 månader kan tas in med särskilt tillstånd från Jordbruksverket" läs mera på Jordbruksverkets hemsida: **www.sjv.se**

.....

Vi har för många hundar och måste därmed tyvärr sälja tre stycken unghundar Födda 2006-06-24 efter Varggårdens Balto och Varggårdens Candy bägge ledarhundar i vårt VM spann. 2 hanar och en tik. De är inkörda och duktiga hundar (obs inga problemhundar) För mer information ring 0225-411 21 eller 070-555 46 96 /Per och Anna Skye

Vitkinds Kennel
Carina Edberg
Jumkil-Björnarbo 225
74022 Bälinge
018-359095,0739871595
vitkinds@telia.com
http://www.vitkinds.com

KENNEL FENRISULVEN
Racing Siberian Huskies

Lotta & Peter Antoniuson
Box 61, 780 67 Sälen
0280-20546, 070-647 59 49
www.fenrisulv.se
info@fenrisulv.se

Nordic sleddog's

tel: 0643-50110
mobil:076-1165298

malinaspaas@nordicsleddogs.se
www.nordicsleddogs.se

team kalippoq
Alaskan malamute

www.kalippoq.com
petta@kalippoq.com

0251 - 109 44
Pertti Lehtiranta
Mia Karacs

Kennel Polartassen

Diana Karlsson • www.polartassen.se
Kassjö 405, 905 93 Umeå
☎ 090-391 27 polartassen@kassjo.se

Whimsiehill
Samojed

Katie Kindblom
Whimsiehill@swipnet.se
011 - 894 54 ~ 070 - 248 82 43
Björkhaga, Brånntorp, 610 14 REJMYRE

Heidiburgh´s kennel
Racing Siberian husky

Kerstin & Lasse Gustafsson
Hälgnäs 9
793 41 INSJÖN.
tel: 0247/70002,
mobil: 070/6670002

email: heidiburgh@telia.com
hemsida: heidiburgh.com

Biekke´s Siberian husky kennel

www.siberianhusky.nu
Maja och Björn Ramström
Gunnismark 401, 918 91 Sävar
tfn: 090 97100, mobil: 070 3184720
e-post: siberianhusky@gunnismark.se

KENNEL NIGHT TRAIL

ALASKAN MALAMUTES
NIGHTTRAIL.COM
0647-10460
UPPFÖDNING AV
RASTYPISKA HUNDAR
KARINA ANDREASEN
& RASMUS HELBO

Vintervisa

Hundsalong
Butik
Kennel

Uppfödare av
Siberian Husky

Pernilla Persson
Tel: 0670-133 33
070-244 79 92
www.vintervisa.com

Nordvikens kennel
samojed - siberian husky

Annica och Nisse Uppström
Tel 0643-22041
Mobil 070-578 17 16
nordviken@home.se
www.nordviken.nu

Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen. Till:

Posttidning B

Hemma Hos Bergsguiden

Anders Bergwall, vars stora passion är berg. Som en av Sveriges mest erfarna klättrare och internationellt certifierad bergsguide har Anders hela världen som sitt arbetsfält. Längtan efter bergen har fört honom till Alperna, Himalaya och många andra exotiska platser. På bilden ser vi Anders på hans framgångsrika förstabestigning av Mount Matilda i Antarktis! Oavsett var i världen han är – det är sitt Hillebergtält Anders kallar hemma.

"***Nammatj 3 GT*** är helt perfekt," säger Anders. "Det är väldigt rymligt och har överlägsen ventilation! Och den stora GT-absiden gör att jag lätt kan hålla ordning på mina grejor utan att behöva kliva över dem för att komma ut."

Nammatj GT

I över tre decennier har Hilleberg tillverkat fyrasäsongerstält av högsta kvalitet. Designade och utvecklade i Jämtland, erbjuder Hillebergtält den optimala balansen mellan låg vikt, styrka och komfort. Beställ vår Tälthandbok för mer information, helt utan kostnad.

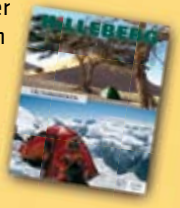

HILLEBERG
THE TENTMAKER

WWW.HILLEBERG.COM

Box 25 • Frösön 832 21 • 063-57 15 65